సంపుటి 4 | సంచిక 11
నవంబర్ - 2025

గురువాణి

డిజిటల్ ఉచిత తెలుగు ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక
శ్రీ విశ్వావసు నామ సంవత్సరం కార్తీకము – మార్గశిరము

ప్రశ్నలు - సమాధానములు

మనలో ఉన్న “భయం”
అనే శత్రువును ఎలా జయించాలి ?

సాధకుల అనుభవాలు

“శ్రీవిద్యా మార్గంలో నా అంతర్ముఖ యాత్ర”
- అపర్ణ భవాని గోపాల్ బలిజేపల్లి

బాలల విభాగము

“భక్తి” అనే తాడుతో బంధింపబడిన “శ్రీ కృష్ణుడు”
సంకలనం: శ్రీమతి ఇంద్రాణి యశోద కొంపెల్ల

ఈ సంచికలో...

ప్రవచనం

క్షేత్ర సందర్శన ప్రయోజనాలు

శ్రీవిద్యా మందిరములు

శ్రీ కాశీ విశ్వనాథ్ ఆలయం

శ్రీ శివ ధ్యాన శ్లోకం

చంద్రార్కాగ్ని విలోచనం స్మితముఖం - పద్మద్వయాంతం స్థితం!
ముద్రాపాశ మృగాక్ష సూత్రవిలస - త్పాణిం హిమాంశుప్రభమ్!
కోటీందుప్రబలత్సుధా ప్లుతతనుం - హారాదిభూషోజ్జ్వలమ్!
కాంతం విశ్వవిమోహనం పశుపతిం - మృత్యుంజయ భావయే

చంద్రుడు, సూర్యుడు, అగ్నిని కన్నులుగా కలిగి ఉన్నవాడు; మధురమైన చిరునవ్వుతో నిండిన ముఖముతో,
తన దివ్య రూపం రెండు కమలాల మధ్య (ఉదయాస్తమయాల మధ్య) ప్రకాశిస్తూ ఉన్నవాడు.
హస్తాలలో ముద్ర, పాశం, జపమాల, మృగచర్మం ధరించి, చంద్రకాంతి వంటి దివ్య కాంతిని ప్రసరించువాడు. కోట్ల ఇంద్రుల
కాంతికి మించిన చంద్రామృత కాంతిలో తడిసి – హారములు, ఆభరణములతో మెరిసే శరీరాన్ని కలిగినవాడు!
అతివిలసితమైన, సమస్త ప్రపంచాన్ని ఆకర్షించే పశుపతినీ —— మృత్యుంజయుడైన పరమశివుని నేను ధ్యానిస్తాను.

శ్రీ గురుభ్యో నమః   శ్రీ మాత్రే నమః

విషయ సూచిక

గురువాణి

డిజిటల్ ఉచిత తెలుగు ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

సంపుటి 4 | సంచిక 11 | నవంబర్ - 2025

శ్రీ విశ్వావసు నామ సంవత్సరం

కార్తీకము – మార్గశిరము

గురువాణి

డిజిటల్ ఉచిత తెలుగు ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

శ్రీవిద్యా జ్ఞానపీఠం (Srividya Learning Centre)

వారిచే తయారుచేయబడినది.

ఈ పత్రికలోని చిత్రములు అంతర్జాలము (Internet) నుండి డౌన్ లోడ్ చేయబడినవి.

గురువాణి

డిజిటల్ ఉచిత తెలుగు ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

అందరికీ షేర్ చేయడం,
యూట్యూబ్ ఛానల్ మరియు ఫేస్ బుక్
పేజిలలో చేరడం ద్వారా పీఠం యొక్క
కార్యక్రమాలలో మీరు భాగస్వాములు కావచ్చును.

©

శ్రీవిద్య లెర్నింగ్ సెంటర్

#27&28 Chairman Rajamanikyam Street,
Karthinagar, Near new railway station,
KANCHIPURAM 2, Tamil Nadu – 631502, India.

srimeru999@gmail.com

+91 8088256632
+91 8608747873

www.srimeru.org

Follow on | Subscribe

Subscribe Newsletter

ఈ సంచికలో...

కవర్ పేజీ చిత్రము “మోక్షప్రదాత —— పరమశివుడు”	01
ధ్యానం శ్రీ శివ ధ్యాన శ్లోకం	02
ప్రవచనం క్షేత్ర సందర్శన ప్రయోజనాలు	04
ఖడ్గమాల 28వ భాగం	08
శ్రీ విద్యా జ్ఞానపీఠము సమాచారం	15
శ్రీవిద్యా మందిరములు శ్రీ కాశీ విశ్వనాథ్ ఆలయం	18
ప్రశ్నలు – సమాధానములు మనలో ఉన్న “భయం” అనే శత్రువును ఎలా జయించాలి ?	22
సాధకుల అనుభవాలు “శ్రీవిద్యా మార్గంలో నా అంతర్ముఖ యాత్ర” - అపర్ణ భవాని గోపాల్ బలిజేపల్లి	27
బాలల విభాగము - “భక్తి” అనే తాడుతో బంధింపబడిన “శ్రీ కృష్ణుడు” సంకలనం: శ్రీమతి ఇంద్రాణి యశోద కొంపెల్ల	30
పీఠంలో జరిగే నిత్య పూజా కార్యక్రమాలు	33
నెలలో వచ్చే పండుగలు	34
చిత్ర మాలిక	35
చివరి పేజీ చిత్రము ఆణిముత్యాలు	36

క్షేత్ర సందర్శన ప్రయోజనాలు

శ్రీ మాత్రే నమః

మనలో చాలా మంది రోజువారీ, వారానికి లేదా సంవత్సరానికి ఒకసారి క్షేత్రాన్ని సందర్శిస్తారు. శాస్త్రాల ప్రకారం, ఏ క్షేత్ర దర్శనం మనకు సంపూర్ణ రక్షణ ఇవ్వాలి, మన పాపాలను నాశనం చేయాలి, మరియు శేష పుణ్య ఫలం కలిగించాలి.

కానీ ఎక్కువ సందర్భాల్లో మనం అలా అనుభవించటం లేదు. ఎందుకంటే మనం క్షేత్రములో కొన్ని ఆచార నియమాలను పాటించటం లేదు. నేను మీతో ఇదే విషయాన్ని పంచుకోవాలనుకున్నాను.

క్షేత్రం అనే పదం రెండు అక్షరాలున్నవి: 'క్ష' మరియు 'త్ర'. ప్రతి అక్షరం ఒక తత్వాన్ని సూచిస్తుంది. 'క్ష' అంటే సాధారణంగా లయం అంటే ధ్వంసం అని అర్థం.

లయం అంటే ఉన్నతమైన అర్థంలో విచ్ఛిన్నత; తక్కువ అర్థంలో ధ్వంసం. ఉదాహరణకి, క్షత అంటే ధ్వంసం, అక్షత అంటే ధ్వంసించలేని దానిది. ఇది మన సంకల్పం, అలాగే, క్ష అంటే ధ్వంసం, త్ర అంటే రక్షణ.

ఉదాహరణకి, పుత్రుడు అంటే పున్నామ నరకం నుండి రక్షించే వాడు. కాబట్టి క్షేత్రం అంటే, మనలను ధ్వంసం నుండి రక్షించే స్థలం అని సూచిస్తుంది. ఇక్కడ ధ్వంసం అంటే జీవుడు సర్వసాధారణ కర్తవ్యాల వల్ల తన లక్ష్యం, గమ్యం నుండి దూరమై, తోటల సుఖం, దుఃఖంలో చిక్కుకోవడం.

'క్షేత్రం' అనేది దేవీ మాత యొక్క నివాస స్థలం, అక్కడ మనకు సంపూర్ణ రక్షణ లభిస్తుంది. కాబట్టి కనీసం సంవత్సరానికి ఒకసారి లేదా శక్తి పునరుజ్జీవనం కావలసినప్పుడు క్షేత్రం సందర్శించడం అవసరం.

కానీ క్షేత్రానికి వెళ్తున్నప్పుడు మొదట పాటించవలసినది దుస్తుల నియమం.

మనం ఎవరినైనా కలిసేటప్పుడు మనం బాగా అలంకరించుకుని వెళ్తాం. ఉదాహరణకి ప్రధాని గారిని కలిసేటప్పుడు ఎంత ఇబ్బంది పడతామో . అంతకంటే విశ్వమాతకు ఎంత గౌరవం చూపించాలి?

పారంపరిక దుస్తుల నియమం ఉంది, ఇది చూసేవారికి శుభంగా అనిపిస్తుంది, మనకూ కూడా., లేదా ధోతి ఉత్తరియం,

లేదా మనకి సౌకర్యం లేకపోతే పైజమా కుర్తా; మహిళలకు చీర లేదా చుడీదార్. ఇవి పూజలో సాధారణ హిందూ దుస్తులు. కానీ కుక్కే ఆలయంలో రెండు సంవత్సరాల చిన్న పిల్లవాడు జీన్స్ వేసుకుని వచ్చాడు, అది తల్లి తండ్రులు పెట్టించినది.

చీలిన జీన్స్, స్టోన్ వాష్ జీన్స్, షార్ట్ ప్యాంట్లు, టీషర్టు వేసుకోవడం అంటే దేవునికి గౌరవం చూపించటం కాదు. మన భావాన్ని తెలియజేస్తుంది. అందుకే దుస్తులపై శ్రద్ధ పెట్టండి, ఎందుకంటే మీరు వేసుకునే దుస్తులను మీ పిల్లలు అనుసరిస్తారు.

దుస్తులు ద్వారా సంప్రదాయాలు మరియు తరాల పరిరక్షణ జరుగుతుంది.

ఆలయంలోకి వెళ్లినప్పుడు మీరు ఆర్చన వంటి సేవ చేయాలనుకుంటే, సంకల్పం చేసే క్షణం లోనే ఫలం లభిస్తుంది.

ఎక్కువగా నేను గమనించిన విషయం ఏమిటంటే, చాలా మంది ₹10 ఆర్చన టికెట్ కొని, పూజారి అడిగినపుడు, వారి కుటుంబ సభ్యుల, బంధువుల పేర్లను జాబితా చెప్పడం. ఇది అవసరమా?

"లలిత పరమేశ్వరి అనుగ్రహ సిద్ధ్యార్థం ఆర్చన నిర్వహించుచున్నాను."

అంటే సరిపోతుంది.

ఇంకా చెప్పాలనుకుంటే:

"మమ సహకుటుంబస్య లలిత పరమేశ్వరి అనుగ్రహ సిద్ధ్యార్థం."

ఇది చాల.

"లోక కల్యాణార్థం" అత్యున్నతం. కాబట్టి సంకల్పం సంక్షిప్తంగా, దేవుని పైనే దృష్టి పెట్టండి.

పూజ మండపంలో ప్రవేశించినప్పుడు మూర్తిపై దృష్టి పెట్టి, కళ్ళు మూసుకోకండి. మీరు ఎంత కష్టపడకపోయినా, ఎక్కువసేపు లైన్ లో నిలబడినా, కళ్ళు మూసుకోకండి!

కళ్ళు తెరిచి ఆ మూర్తి యొక్క మెంటల్ స్నాప్షాట్స్ తీసుకోండి. ఆ తర్వాత మీరు ఇంటికి వెళ్లి పూజగృహంలో లేదా ధ్యానంలో కళ్ళు మూసుకున్నప్పుడు ఆ స్నాప్షాట్స్ మీ ముందుకు వస్తాయి. ఇది ధారణ శక్తి.

కళ్ళు పూర్తిగా తెరిచి విశ్వమోహన కల్యాణ రూపాన్ని చూస్తూ ఆ దేవునితో మీ భాషలో మానసికంగా మాట్లాడండి లేదా మంత్రం మౌనంగా జపించండి.

మూర్తికి పూర్తి ప్రాణ ప్రతిష్ఠ ఉన్నప్పుడు, మీరు మానసికంగా మంత్రం జపిస్తే అది వంద రెట్లు లేదా పదివేలు రెట్లు పెరిగి మీరు జపం ఎక్కువ చేస్తారు.

ఆర్చకుడి మంత్రపఠనం సరైనదేనా అన్నది అంచనా వేయకండి. అతని పని 100% పుణ్యం తెస్తుంది. ఆయన రోజూ ఆర్చన చేస్తాడు. దేవుడు పూజారిని బాగా అర్థం చేసుకుంటాడు. ఆయనపై మనం దేవుని ముందు విమర్శలు చేయకూడదు. మనం కొద్దిసార్లు వెళ్తాము, ఆయన ఎల్లుండి ఉంటాడు.

ఎవరైనా మిమ్మల్ని తాకినా శాపించకండి లేదా తర్కం చేయకండి. ఆలయంలోని ప్రతి మాట దేవుడికి వస్తుంది.

దయచేసి ఈ విషయాన్ని గుర్తుంచుకోండి, ఎందుకంటే ఆలయ పరిధి పూర్తి ధార్మిక శక్తులతో నిండివుంది.

బయట 95% సాధారణ, 5% ఆధ్యాత్మిక.

ఆలయంలో 95% ఆధ్యాత్మిక, 5% సాధారణ.

ఆలయ ప్రవేశంలో జీవుడు వాయుమండలంలోకి వచ్చి పుణ్యశక్తిని పొందుతాడు. శక్తిని తర్కం, అనవసర మాటలతో కలుషితం చేయకూడదు.

దర్శనం ఇదే.

హారతి తీసుకున్నప్పుడు దగ్గరగా వెళ్లండి. కళ్ళజోడు వేసుకుని ఉంటే కళ్ళజోడు తీయండి. రెండు చేతులతో హారతి వేడిని తీసుకుని కళ్ళకు తాకండి.

హారతి అంటే దేవుని సంపూర్ణ శక్తి. అలాగే ధూపం, దీపం, నైవేద్యం, తీర్థం తీసుకోవడం కూడా రెండు చేతులతో చేయాలి. పై పెదవి తాకకుండా తీసుకోండి. తీసుకునేటప్పుడు మీ గురువును లేదా ఇష్టదేవుడిని గుర్తుంచుకోండి. మీరు తీసుకోవడం కాదు, అది మీ ద్వారా మీ గురువుకు సమర్పించబడుతోంది.

ప్రదక్షిణ దంపతులు కలిసి చేయండి.

కలిసి ఉండేందుకు వివాహం చేసుకున్నారు. భర్త ముందే నడిచి భార్య వెనుకవుంటే ఆ వివాహం ఉద్దేశ్యం కాదు. సప్తపది వద్ద:

"ధర్మే చ, అర్థే చ, కామే చ, నాతిచరామి, నేను నిన్ను విడిచి పోను."

ఇది అద్భుతం. కొత్త పెళ్లయిన జంటలలా చేతులు పట్టుకుని ప్రదక్షిణ చేయడం చూడటానికి బాగుంటుంది.

శంకరాచార్య పెరియవారి అనుసారం, ప్రదక్షిణ . నిండు గర్భిణీ నూనె గిన్నె పట్టుకుని నూనె క్రిందన పడకుండా ఎంత జాగ్రత్తగా నడుస్తుందో అలా ప్రదక్షిణ చేయాలి.

ప్రదక్షిణ నెమ్మదిగా చేయండి. చాలా గుళ్ళలో 108 ప్రదక్షిణ లెక్క పెట్టేవారు చూస్తున్నాను—"ఒకటి, రెండు..." అంటే దృష్టి ఎక్కడ? లెక్క మీదనా?

ఒకటి చేసినా, ఆ పేరుతో మంత్రం జపిస్తూ నెమ్మదిగా చేయండి—కలిసి. ఆ సంయుక్త శక్తి చాలా బలంగా ఉంటుంది.

పూర్తిచేసిన తర్వాత, ధ్వజస్థంభం పైభాగాన్ని చూడండి. అక్కడి నుండి అంతరిక్ష శక్తి ఆలయానికి ప్రవహిస్తుంది.

"కైలాస శికర దర్శనం—పునర్జన్మ నశ్యతి" అంటారు. ధ్వజస్థంభం పైభాగం చూసి ఆ శక్తిని అనుభవించటం ఆనందాన్ని ఇస్తుంది.

తర్వాత కూర్చోండి.

————

భర్త మరియు భార్య గానీ, ఒంటరిగా ఉన్నా సరే కళ్ళు మూసుకుని శ్లోకం లేదా మంత్రం మెంటల్‌గా జపించి దేవునికి ధన్యవాదాలు చెప్పండి.

"ధన్యవాదాలు దేవుడా, నన్ను ఈ ఆలయానికి తెప్పించినందుకు. ఇది నా గొప్పతనం కాదు. మీరు లేకపోతే నేను ఇక్కడికి రాలేను."

దేవునికి కృతజ్ఞతలు తెలపండి.

"పునర్ దర్శనం ప్రాప్తి దేహిమే." ఆపై విశ్రాంతి తీసుకోండి.

దయచేసి అక్కడ సాధారణ విషయాలు మాట్లాడకండి. స్నేహితులు మాట్లాడమని ప్రయత్నించినా మృదువుగా తప్పించుకోండి. అక్కడ పూజ కోసం వెళ్ళాం.

మన సంస్కృతి, మన దేవుడికి గౌరవం చూపుకుందాం.

దయచేసి ఈ సందేశాన్ని మీ స్నేహితులు, బంధువులతో పంచుకోండి. క్రమేణా మార్పు వస్తుంది.

ప్రసాదం ఇచ్చేటప్పుడు ఎక్కువ మందితో పంచుకోండి. కొద్దిగా ప్రసాదం మీకే సరిపోతుంది. పంచుకుంటే మీ ఫలం తగ్గదు.

ఒక పువ్వు మూర్తి నుండి పడి, పూజారి మీకు ఇచ్చినపుడు దాన్ని పట్టుకుని మీరే పెట్టుకోవాలని అనుకోవద్దు. వెనుక నుండి ఎవరైనా “అమ్మా, నాకు ఇవ్వవచ్చా?” అనవచ్చు.

ఇచ్చే వారు బ్రహస్పతి; తిరస్కరించేవారు శుక్రాచార్యులు.

ఇద్దరూ గురువులు అవుతారు——ఒకరు ఆత్మపై, మరొకరు విశ్వంపై దృష్టి పెడతారు.

పువ్వు ధరించి గొప్పగా భావించడం మాయ.

ప్రసాదం పంచుకోండి. ఆనందం పంచుకోండి. అందరినీ ప్రేరేపించండి.

ఇది ధర్మ ప్రచారం.

మనం చేస్తున్నది ధర్మ ప్రబోధం.

మీరు ఆలయానికి వెళ్తే శాంతి ఉంటుంది. కానీ ఈ నియమాలను పాటించండి.

అందుకే: “స తరతి తరతి।”

మీరు తరిస్తారు ప్రపంచాన్ని తరింప చేస్తారు.

శ్రీ మాత్రే నమః।

శ్రీ దేవీ ఖడ్గమాల

(భాగము - 28)

ఇప్పుడు మనం మొదటి ఆవరణంలోని మూడవ పరివారములో నివసించే పది దేవతలను చూస్తాం. వీరు పవిత్రమైన ముద్రా దేవతలు. ముద్రా అనే పదానికి సాధారణ అర్థం "ముద్ర" లేదా "హస్తచలనం." కానీ దీని లోతైన భావం చాలా సూక్ష్మమైనది. ఒక ముద్రా అంటే ఒక దైవత్వం యొక్క స్వరూపాన్ని తెలిపే సంకేతం. ఇది మాటలేని భావవ్యక్తీకరణ — భక్తి చెవి అనే అంతర్గత వినికిడి ద్వారా మాత్రమే గ్రహించగల నిశ్శబ్ద భాష.

పురాతనకాలంలో, గురువు సంభాషణలో ఉన్నప్పుడు, ఒక శిష్యుడు ఆయన దగ్గరకు వచ్చాడు అనుకోండి — అప్పుడు శిష్యుడు మధ్యలో మాట కలపకుండా, గురువు మాట పూర్తయ్యేవరకు నిశ్శబ్దంగా ఎదురు చూచేవాడు. ఆ సమయంలో సంభాషణ మాటల ద్వారా జరగదు — పవిత్రమైన సంకేతాల ద్వారా జరుగుతుంది. గురువు ఒక నిర్దిష్ట ముద్ర — ముఖ్యంగా త్రిఖండ ముద్ర — చూపినప్పుడు, అది "అవును, ముందుకు సాగు" అనే స్వీకార సూచనగా భావించబడేది. గురువు ఆ ముద్ర చూపకపోతే, అది ఆ సూచన లేదా ఆ అభిప్రాయం అంగీకరించబడలేదనే అర్థం. అలా ప్రతి ముద్రకూ ఒక అర్థం ఉండేది. గురువు చేతి ప్రతి చలనం ఒక దైవ సంభాషణగా మారేది.

ఇలా పది ముద్రలు ఉన్నాయి, ప్రతి ముద్రకీ ఒక శక్తివంతమైన బీజాక్షరం కలిగి ఉంది. బీజాక్షరం ఎందుకు అవసరం? ఎందుకంటే మనం ఆ హస్తచలనాన్ని చేయడంతో పాటు దానికి సంబంధించిన బీజాక్షరాన్ని ఉచ్చరిస్తే, ఆ శబ్దపు తరంగాలు మన శరీరంలోని కొన్ని నాడీమండలాలను జాగృతం చేస్తాయి. అవి ప్రాణశక్తి ప్రవాహాలను కదిలిస్తాయి, పవిత్రం చేస్తాయి, అదే ముద్రా ఇచ్చే ఫలితాన్ని మనకు అందిస్తాయి.

ఈ పది ముద్రా దేవతలలో మొదటిది

సర్వ సంక్షోభిణి (Sarva-Samksobhini) అని పిలవబడుతుంది. క్షోభ అంటే చలనం, కలత లేదా ఆందోళన. సంక్షోభ అంటే అంతరంగాన్ని కదిలించే గాఢమైన ఆందోళన — మనసులో కలిగే బాధ, అస్థిరత. అయితే దైవ మాత మనకు బాధను కలిగించగలదా? బయటకు చూస్తే అలా అనిపిస్తుంది. కానీ రహస్యం ఏమిటంటే — బాధ అనేది ఆత్మగర్వానికి మాత్రమే వస్తుంది.

మనము మన సొత్తు, గర్వం, వ్యక్తిత్వం అనే పరిమిత రూపాన్ని బిగిగా పట్టుకుంటే, దయామయి అయిన అమ్మ — గురువుగా రూపాంతరం పొంది — మన దగ్గరికి వచ్చి చెబుతుంది: "నా బిడ్డా, వదిలేయి. నువ్వు పట్టుకున్న దాన్ని వదిలేయి. నొప్పిని, కోపాన్ని, ఊహలను, మతిలేని అభిప్రాయాలను వదిలేయి." అలా చెబుతుందప్పుడు మనం మాత్రం ప్రతిఘటిస్తాం. అమ్మ మృదువుగా చెబుతుంది, "ఇవి మాయలు మాత్రమే — వీటిని వదిలేయి."

కానీ ఆత్మగర్వం అంటే ఒక పట్టుబట్టి ఉండే కిరాయిదారు లాంటిది. అతను అనేక జన్మలుగా ఈ ఇంట్లో నివసిస్తున్నాడు. ఇప్పుడు నిజమైన యజమాని — స్వయమనే స్వరూపం — తిరిగి వచ్చి ఆ కిరాయిదారిని వెళ్లమని చెబుతాడు. అప్పుడు సహజంగానే ప్రతిఘటన, కలత, తంటా మొదలవుతుంది. అందుకే ఆ క్షోభ అనేది దైవానికి కాదు — మెలకువ రాకుండా ఉండదలచుకున్న మనసుకే.

అందువల్ల సంక్షోభ అనేది దయామయి తల్లి ఇచ్చే కరుణామయ కలకలం. అది మనలోని జడత్వాన్ని, అలసత్వాన్ని చెదరగొట్టే అంతర్గత తుఫాను. ఇంకా మాయలోనే పట్టు విడవని వారు బాధను అనుభవిస్తారు; కానీ వదిలిపెట్టినవారు పవిత్రమవుతారు. అందుకే సర్వ సంక్షోభిణి దేవత కలిమురాలు కాదు — మార్పు తేవడమే ఆమె కృప.

అది నిద్రలో ఉన్న ఆత్మను మేల్కొలిపే గురువు రూపిణి. మన చిన్నతనంలో "పాస్ ద బాక్స్" అనే ఆట ఆడేవాళ్లం. సంగీతం నడుస్తున్నంత వరకు బాక్సును ఒకరినుండి ఒకరికి పాస్ చేసేవాళ్లం. సంగీతం ఆగిపోయిన వెంటనే బాక్స్ ఎవరి చేతిలో ఉంటుందో ఆ వ్యక్తి దాన్ని తెరిచి అందులో ఏముందో ఎదుర్కోవాలి. జీవితం కూడా అంతే. కర్మ అనే సంగీతం

నడుస్తున్నంత వరకు మనము కూడా ఆ బాక్స్‌ను పాస్ చేయాలి — దానం చేయాలి, కదలాలి, వదిలేయాలి.

కానీ మనం దాన్ని పట్టుకుని నిలిచిపోతే, ఆ ఆట ఆగిపోతుంది, దాస్య జీవితం మొదలవుతుంది. సర్వ సంక్షోభిణి ఈ రహస్యం నేర్పుతుంది — జీవిత ప్రవాహం ఎప్పుడూ కొనసాగాలి, ఏదీ బిగిగా పట్టుకోకూడదు, వదిలేయాలి, కదలాలి, ప్రవహించాలి.

ఈ ముద్రకు సంబంధించిన బీజాక్షరం "ద్రామ్." ఈ శబ్దం దత్తాత్రేయ స్వామితో కూడి ఉంది. దత్తాత్రేయుడు విశుద్ధి చక్రంలో ఆధిపత్యం కలిగిన దేవుడు. విశుద్ధి చక్రం ఆకాశ తత్త్వంకు చెందినది. ఆకాశం అంటే శబ్దానికి ఆధారం. శబ్దం ఆకాశం నుండి పుడుతుంది, శబ్దంలో నాదం ఉంటుంది, ఆ నాదంలో మౌన స్థితి ఉంటుంది.

అందువల్ల సర్వ సంక్షోభిణి భక్తుడిని బయటి శబ్దం నుండి అంతరంగ మౌనం వైపుకు తీసుకువెళ్తుంది. ప్రతి బాహ్య క్రియకు ఒక భాష అవసరం. భాష అనేది శబ్దం నుండి పుడుతుంది. శబ్దానికి అర్థం వచ్చే కారణం తరంగం. ప్రతి తరంగంలో ఒక నిత్యమైన నాదం గోషిస్తోంది, ఆ నాదంలోనే మౌనం స్థిరంగా ఉంటుంది.

శ్రీ విద్యా సంప్రదాయంలో పది రకాల నాదాలు ఉన్నాయని చెబుతారు — అవి దశవిధ నాదాలు — చిణి నాదం, తంత్రీ నాదం, వీణా నాదం, వేణు నాదం, ఢక్కా నాదం, డమరు నాదం, మృదంగ నాదం, భేరి నాదం, ప్రాణఘోష — ఇవి తొమ్మిది. ఇవన్నింటికీ మించినది అనాహత శబ్దం (Anahata Sabda) — అంటే స్వయంగా అంతర్గతంగా నిత్యం ప్రకంపించే శబ్దం.

మన మనస్సు బాహ్య ప్రపంచపు శబ్దాల్లో లీనమైపోయినందున ఆ అంతర్గత స్వరాన్ని వినలేకపోతుంది. కానీ అది ఎప్పుడూ మనలో ఉంది — పరికరాల్లేని సంగీతం, లయ రహిత గానం, అపారమైన ఆనందమయ స్వరూపం. ఆ అంతర్గత నాదాన్ని వినగలిగినవాడు బాహ్య ప్రపంచం ఇచ్చే బాధ నుండి విముక్తి పొందుతాడు.

అప్పుడు మనం ఎలా వినగలం? మనము అన్ని బాహ్య శబ్దాలను తొలగించలేము, కానీ వాటిని ఏకరూపంగా చూడగలం — అనేకంలో ఒకతనిని చూడగలం. అదే సర్వ సంక్షోభిణి యొక్క లోతైన అర్థం — ప్రతి శబ్దంలోనూ ఏకత్వాన్ని అనుభవించేందుకు తల్లిని ప్రార్థించడం.

ఏదైనా పూజా లేదా మరే యజ్ఞాన్ని ప్రారంభించే ముందు ఈ మొదటి ముద్రను "ద్రామ్" అనే బీజాక్షరంతో చేస్తారు. ఈ ముద్రను దేవతకు చూపుతూ మనం మనలో ఇలా ప్రార్థిస్తాం — "అమ్మా, నేను వినే ప్రతి శబ్దంలోనూ నిన్ను అనుభవించగలనా? ఇప్పటివరకు నేను అనుకున్నాను నువ్వు కేవలం ఓం నమో నారాయణాయ, ఓం నమః శివాయ వంటి పవిత్రమైన మంత్రాలలోనే ఉన్నావని. కానీ కుక్క మొరిగే శబ్దంలోనూ, రాయి మీద ఇనుప రుద్దినప్పుడు వచ్చే కీచురావులోనూ, కుర్చీ లాగినప్పుడు వచ్చే క్రక్కుమనిపించే శబ్దంలోనూ నిన్ను నేను చూడలేనా? ఆ రగిలించే శబ్దాలన్నిటిలోనూ నీ ఉనికిని నేను అనుభవించలేనా?"

ఇదే సర్వ సంక్షోభిణి ముద్ర యొక్క మూల సారాంశం — ప్రతి తరంగం, ప్రతి ప్రకంపన కూడా ఆమె స్వరమే అని గ్రహించడం.

మనుషులలో చాలా మందికి "ప్రార్థన" ఎలా చేయాలో తెలుసు. కానీ దురదృష్టవశాత్తు ప్రతి ప్రార్థన వెనుక ఒక కోరిక ఉంటుంది. మనము పొందడానికి మాత్రమే ప్రార్థిస్తాము — కానీ సంభాషణ చేయడానికి కాదు. నిజమైన దైవ సంభాషణ వేరుగా ఉంటుంది — అది ప్రేరణ లేకుండా, స్వార్థం లేకుండా జరిగే హృదయ సంభాషణ.

సంక్షోభిణి దేవత ఇచ్చే కృప అదే — దైవంతో భయం లేకుండా, సంకోచం లేకుండా, ఆశ లేకుండా మాట్లాడగల స్వేచ్ఛ. పెద్ద పండితుడు శ్రీ భాస్కరరాయుడు, లలితా సహస్రనామం పై భాష్యం వ్రాసిన మహర్షి, తన పూజ పూర్తయ్యాక దేవితో

మాట్లాడేవాడట.

అతను చెప్పేవాడు — "అమ్మా, పక్కింటి వారు ఇబ్బంది పెడుతున్నారు, దానికి ఏదైనా ఉపాయం చేయి." అప్పుడు బాలా త్రిపురసుందరి స్వయంగా సమాధానం ఇస్తుందట. ఎందుకంటే ఆయన మాటలు బాహ్య ప్రపంచం నుండి కాక, మాత నివసించే అంతర్మౌన స్థితి నుండి ఉద్భవించేవి.

అలా మాటలేమీ లేకుండా, నిర్భయంగా మాట్లాడగలగడం అదే సర్వ సంక్షోభిణి అనుగ్రహం. దైవముందు మన భావాలను వ్యక్తం చేయడంలో ఉండే భయాన్ని అదే తొలగిస్తుంది. మన సామాన్య సంబంధాలలో మన భావాలను దాచిపెడతాం, "ఇలా అంటే వారు ఏమనుకుంటారో" అని భయపడతాం. కానీ విశ్వమాత ముందు అలాంటి అడ్డుగోడ లేదు. ఆమె మన ఆలోచన పుట్టకముందే తెలుసుకుంటుంది.

మనము ఆమెతో తగువాడవచ్చు, వేడుకోవచ్చు, ఏమాత్రం సంకోచం లేకుండా ఏడవచ్చు — ఆమె ప్రేమతో వాటన్నిటినీ స్వీకరిస్తుంది. అదే విధంగా శ్రీ శంకరాచార్యుడు కూడా ఒకసారి మీనాక్షి దేవితో ప్రేమపూర్వకంగా తర్కం చేశాడు.

శ్రీయంత్రం మీద ఒక ఆధ్యాత్మిక ఆట ఆడుతున్నప్పుడు, అమ్మ బిందు స్థానానికి చేరి "నేనే గెలిచాను" అని ప్రకటించింది. అప్పుడు శంకరాచార్యులు చిరునవ్వుతో చెప్పారు — "అమ్మా, నేను నీ భక్తుడిని. నేను ఎలా ఓడిపోగలను?"

ఈ కథ మనకు గుర్తు చేస్తుంది — దైవంతో సంభాషణ అనేది కేవలం భయభక్తులతో కాదు, అది ప్రేమతో, సమీపతతో, చమత్కారంతో కూడినదై ఉంటుంది. ఆమె గురువుగా, స్నేహితురాలిగా రెండుగానూ ఉంటుంది. సర్వ సంక్షోభిణి కృప దిగినప్పుడు అటువంటి సంభాషణ సహజంగా మారుతుంది.

భక్తుడు అమ్మతో హృదయం నుండి మాట్లాడతాడు — శబ్దం ద్వారా కాదు, కర్మకాండల ద్వారా కాదు, ప్రేమ ద్వారా. మనము మన అంతరంగంలోని నాదంతో కలిసినప్పుడు, బయట శబ్దం నిశ్శబ్దమైపోతుంది. ముందు మనకు కలత కలిగించిన శబ్దం ఇప్పుడే శాంతికి కారణమవుతుంది.

ఆ అంతర్గత అనుసంధానం నుండే ఒక మార్పు ప్రారంభమవుతుంది — నిశ్చలమైన స్థితి నుండి చలనం వైపు, రాతి లాంటి జడత్వం నుండి ప్రాణమయ చైతన్య స్థితి వైపు. మనమందరం రాతి లాంటి వారమే — జడాలు (jada).

దివ్య కరుణ యొక్క వర్షం ఎప్పుడూ మనపై కురుస్తూనే ఉంది, కానీ మనం ఆ వర్షంలో తడవడం లేదు. అదే వర్షం రాతిని మెరిసేలా చేస్తుంది, మట్టిని పంటలతో పుష్టిగా ఉంచుతుంది. భేదం ఏమిటంటే — స్వీకారశక్తి (receptivity). మన మనసు తెరుచుకుంటేనే కరుణ ప్రవేశిస్తుంది.

అసీమమైన దయతో తల్లి ఆ జడ రాతిని ప్రవహించే చైతన్య నదిగా మారుస్తుంది. ఇదే సర్వ సంక్షోభిణి యొక్క లోతైన కృప — అజ్ఞాన జడత్వాన్ని కదిలించి, జాగృత అవగాహన యొక్క ప్రవాహాన్ని మేల్కొలపడం.

ఆమె తన అనుగ్రహం ప్రసాదించినప్పుడు మనము ఇక మృత పదార్థం కాదు — దైవ శక్తి ప్రవాహంలో ప్రవహించే జీవ చైతన్యం అవుతాము.

ఈ సంక్షోభిణి ద్వారా మేల్కొన్న తరువాత తర్వాతి ముద్రా దేవత అవతరిస్తుంది —

సర్వ విద్రావిణి.

తల్లి జడమైన రాతిని కదిలించిన తరువాత ఆమె దానిని కరిగించాలి, మృదువుగా చేయాలి, ప్రవహించే స్థితిలోకి తీసుకెళ్లాలి.

ద్రవ (Drava) అంటే ద్రవమయమైనది. విద్రావిణి (Vidravini) అంటే పూర్తిగా కరిగించి ప్రవహింపజేసేది. అందువల్ల సర్వ

విద్రావిణి అంటే కఠినతను మృదుత్వంగా మార్చే తల్లి, నిశ్చలతను చలనంగా, విభిన్నతను సమగ్రతగా మార్చే తల్లి.

రాతిని దివ్య కార్య చక్రంలో ఉంచినప్పుడు అది ఘర్షణను, తిరుగును, మరియు బాధను అనుభవిస్తుంది. కానీ ఆ బాధ శిక్ష కాదు — అది శుద్ధి ప్రక్రియ. ప్రతి తిరుగు, ప్రతి తిప్పు రాతిలోని కఠినత్వాన్ని తొలగిస్తుంది. ప్రతి కష్టం, ప్రతి అడ్డంకి మన పరివర్తనకు సాధనమవుతుంది. అందుకే చెబుతాం — "ప్రతి బాధ ఒక గురువు." ఎవడు కష్టాన్ని అవకాశంగా చూస్తాడో అతను తప్పకుండా అభివృద్ధి చెందుతాడు.

సర్వ సంక్షోభిణి మనలను మేల్కొలిపే తల్లి; సర్వ విద్రావిణి మనలను కరిగించి చైతన్యంలో ముంచే తల్లి. ఇద్దరూ కలిసి మనలను జడత్వం (jada) నుండి చైతన్యం (chaitanya) వైపు తీసుకెళ్తారు. వారి కృప వల్లనే మనకు ప్రతి శబ్దంలో, ప్రతి కార్యంలో దైవాన్ని అనుభవించే నైపుణ్యం, శక్తి, సున్నితత్వం లభిస్తాయి.

ఈ రెండవ ముద్రా స్పర్శేంద్రియానికి (Sparsa) సంబంధించినది — అంటే స్పర్శం, స్పర్శ ద్వారా అనుభవం. ప్రస్తుతం మనం పవిత్రతను ప్రత్యేకమైన స్పర్శలలోనే చూస్తాం — ఉదాహరణకు, గురు పౌర్ణమినాడు గురువు పాదాలను తాకినప్పుడు, లేదా దేవుడి విగ్రహాన్ని తాకినప్పుడు.

కానీ ప్రతి స్పర్శలోనూ అదే పవిత్రతను మనం అనుభవించగలమా? ఒక టేబుల్‌ని తాకినప్పుడు, లేదా గోడకి ఆనుకున్నప్పుడు కూడా? ఒక సోఫాలో కూర్చున్నప్పుడు "నేను తల్లి ఒడిలోనే కూర్చున్నాను" అని అనుభవించగలమా? అదే రెండవ ప్రార్థన — "అమ్మా, నా మీదకు వచ్చే ప్రతి స్పర్శలోనూ నిన్ను అనుభవించగలనుగాక."

ఈ అవగాహనను విస్తరించగలిగితే ఏకాంతం (loneliness) అనే భావమే లేకుండా పోతుంది. మన చర్మంపై గాలి తాకినప్పుడు అది ఇక సాధారణ గాలి కాదు — తల్లి చేతుల ముద్దాడటం అవుతుంది. మన ముఖాన్ని తాకే చల్లని గాలి తల్లి చెవిలో చెబుతున్నట్లు ఉంటుంది — "నా బిడ్డా, మేల్కొను... నీ మార్గంలో నడువు."

మనలో ఎంతమందికి మన స్వంత శరీరాన్ని నిజంగా అనుభవించే అవగాహన ఉంది? ప్రకటనల్లో మనం చూస్తాం — ఎవరో స్నానం చేస్తూ, నీరు చర్మం మీద జారుతుంటే ఆనందంగా నవ్వుతూ ప్రకాశిస్తూ ఉంటారు. కానీ మనం ఎప్పుడైనా అలా అనుభవించామా — మన అస్తిత్వం ఎంత అద్భుతమో అని ఆశ్చర్యంతో ఆ ఆనందాన్ని మనసారా ఫీలయ్యామా?

నేను నా శరీరాన్ని దైవస్వరూపంగా అనుభవించలేకపోతే, నేను దైవాన్ని ఇతర చోట ఎలా చూడగలను?

శాస్త్రం చెబుతుంది —

ఈ శరీరం కేవలం మాంసమూ ఎముకల సమాహారం కాదు. ఇందులో మనం ప్రవేశించే ముందు నుంచే దేవుడు ఇక్కడే నివసిస్తున్నాడు. మనం తల్లి గర్భంలో ఉన్నప్పుడు — ఒక చిన్న బిందువు, త్రిపురాలోని ఒక స్పార్క్ మాత్రమే ఉన్నప్పుడు కూడా — దైవం అప్పటికే మనలో ఉన్నాడు. ఈ శరీరంలో దేవుని అనుభవించడం — అదే శ్రీ విద్యా తత్త్వం యొక్క మర్మం.

మనలో ఉన్న ఈ అంతర్గత ఆలయాన్ని విస్మరించి, దైవాన్ని బయట వెతుక్కుంటూ తిరుగుతాం. దాంతో మనం రెండింటినీ కోల్పోతాం — బయట దైవాన్నీ, అంతర్గత దైవాన్నీ. పురాతన కాలంలో ఋషులు పాములు, పులులు, జంతువులతో మాట్లాడగలిగారు. ఎలా? ఎందుకంటే వారి సంభాషణకు అడ్డుగోడలు లేవు. వారు ప్రతి రూపంలోను అదే ఆత్మ తత్త్వం ను చూశారు. ఇదే నిజమైన న్యాస భావం — ప్రతి పూజకు ముందు చేయబడే పవిత్ర కర్మ.

ఇప్పటి కాలంలో మనలో చాలామంది న్యాసం యాంత్రికంగా చేస్తారు — వేళ్లను శరీరంపై ఉంచి మంత్రాలు జపిస్తారు, కానీ మనస్సు ఎక్కడో ఉంటుంది. అది కేవలం శరీరచలనం, అవగాహన లేని కర్మగా మారింది. కానీ నిజానికి న్యాసం అంటే "పవిత్ర స్థాపన," అంటే ఈ శరీరంలోని ప్రతి అవయవం దైవ స్వరూపమే అని గ్రహించడం.

మనము మృదువుగా బొటన వేళ్లను, వేళ్లను, ఛాతీని తాకుతూ మంత్రం జపించినప్పుడు అది కేవలం కర్మకాండం కాదు — అది పరమాత్మను ప్రతి అవయవంలో స్థాపించడమే. ఇది లోకబుద్ధికి అమలుకాని ఆలోచనలా అనిపించవచ్చు, కానీ ఇదే శాస్త్రం చెప్పే సత్యం — "అమ్మా, నేను తాకే ప్రతి స్పర్శలోనూ నిన్ను అనుభవించగలనూ గాక." ఇదే న్యాసం యొక్క నిజమైన అర్థం.

ద్వారా మనం ప్రతి అనుభూతిలో పవిత్రతను చూసే అభ్యాసం చేసుకుంటాం, జీవించి ఉండడమే ఒక పూజ అన్న భావనను పెంచుకుంటాం. ఈ విధంగా, ఈ పది ముద్రా దేవతలు కేవలం హస్తచలనాలకు మాత్రమే సంబంధించినవి కావు, అవి మన ఇంద్రియాల మొత్తం వ్యవస్థను నియంత్రిస్తాయి.

అవి ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలకు అనుసంధానంగా ఉంటాయి — శబ్దం, స్పర్శ, రూపం, రసం, గంధం — అంటే శబ్దం, స్పర్శ, రూపం, రుచి, వాసన — మరియు వాటి అంతర్గత అనుభూతులు కూడా. ఈ దేవతలను ముద్రా మరియు బీజాక్షరాల ద్వారా సాధన చేసినవాడు తన ఇంద్రియాలపైనా అధిపత్యం పొందుతాడు.

ఎందుకంటే ఇంద్రియాలే మనల్ని కర్మలోకి లాక్కెళ్తాయి. ఇంద్రియాలు పవిత్రమైనప్పుడు, అవి మనల్ని బంధించవు — అవి ధర్మమార్గం వైపు నడిపించే సాధనాలుగా మారతాయి. ఈ పది దేవతలలో, ఆరవ దేవత కోపాన్ని నియంత్రిస్తుంది. కోపం జయించబడినప్పుడు, విస్తరణ ప్రారంభమవుతుంది.

ఏడవ, ఎనిమిదవ, తొమ్మిదవ, పదవ దేవతలు ప్రతి స్థాయిలో మనసును, శరీరాన్ని శుద్ధి చేస్తూ చివరికి దేహ బోధనే కరిగిపోయే స్థితిలోకి తీసుకెళ్తాయి. ఈ విధంగా ఈ పది దేవతలు ఆత్మను శరీర పరిమితిలో బంధించే అన్ని ఆవరణాలను కరిగించి, మోక్ష మార్గానికి తీసుకెళ్తాయి.

ఇక్కడ ఒక ఆసక్తికరమైన విషయం — "ద్రామ్" అనే బీజాక్షరం, ఇది సంక్షోభిణికి చెందినది, అదే బీజం దత్తాత్రేయ స్వామికి కూడా పవిత్రమైనది. దత్తాత్రేయుడు విశుద్ధి చక్రంలో ఆత్మచైతన్యానికి అధిపతి. విశుద్ధి చక్రం ఆకాశ తత్త్వంతో అనుసంధానమై ఉంది.

ఆకాశం అంటే శబ్దానికి ఆధారం. శబ్దం నుండి నాదం పుడుతుంది, నాదం చివరికి మౌనంలో లీనమవుతుంది. ఇలా ఆ వలయం పూర్తవుతుంది — శబ్దం మౌనానికి తీసుకెళ్తుంది, మౌనం తిరిగి శబ్దాన్ని ప్రత్యక్షం చేస్తుంది.

బాహ్య శబ్దం నిశ్శబ్దమైపోయినప్పుడు మన హృదయంలో నిరంతరం ప్రకంపించే అనాహత నాదం వినిపిస్తుంది. అది ఎవరూ కొట్టని, ఎప్పుడూ ఆగని స్వరప్రవాహం. ఆ శబ్దాన్ని వినగలిగినవాడు బాహ్య ప్రపంచం ఇచ్చే బాధలను అధిగమిస్తాడు.

అతనికి అర్థమవుతుంది — ఈ ప్రపంచం నుండి పారిపోవడం అవసరం లేదు, దానిని సమతుల్యం చేయడం అవసరం. నువ్వు సృష్టి నుండి శబ్దాన్ని తొలగించలేవు, కానీ శబ్దం లోపల దాగి ఉన్న మౌనాన్ని వినడం నేర్చుకోవచ్చు.

ఇదే సర్వ సంక్షోభిణి మరియు సర్వ విద్రావిణి యొక్క మర్మం — ఇద్దరూ కలిసి భక్తుని శుద్ధి పరుస్తారు, కరిగిస్తారు, ప్రకాశింపజేస్తారు. అప్పుడు ప్రతి హస్తచలనం, ప్రతి శబ్దం, ప్రతి స్పర్శ పూజా కర్మగా మారుతుంది.

అప్పుడు ప్రపంచం మారిపోతుంది — లేదా నిజంగా చెప్పాలంటే, ప్రపంచాన్ని చూసే నీ దృష్టి మారిపోతుంది. అదే కుటుంబం, అదే బాధ్యతలు, అదే పరిసరాలు ఉన్నా, అన్ని శాంతితో నిండినవిగా అనిపిస్తాయి.

ముందు సాధారణంగా అనిపించిన గాలి పవిత్రంగా మారుతుంది, ఇబ్బంది పెట్టిన శబ్దం సంగీతమవుతుంది, గమనించని స్పర్శ కూడా దైవస్పర్శ, సంఘర్షణ కాదు, సమ్మేళనం అవుతుంది.

ఇది జరిగినప్పుడు నీకు తెలుసు — తల్లీ కృప నీలో మేల్కొన్నదని. అన్ని ముద్రాలు, అన్ని బీజాక్షరాలు, అన్ని ఇంద్రియాలు, అన్ని చలనాలు ఇక ఒక్క అనుభూతి వైపు దారితీస్తాయి — ప్రతి దాంట్లోనూ, ప్రతి క్షణంలోనూ, దైవమాత

ఉనికిని అనుభవించడం.

శబ్దంలోనూ మౌనంలోనూ, చలనంలోనూ స్థితిలోనూ, సుఖంలోనూ దుఃఖంలోనూ — ఆమెనే మనం అనుభవించగలగడం. ఆమె మనలను కదిలిస్తుంది, కరిగిస్తుంది, ప్రవహింపజేస్తుంది, మన పరిమితమైన స్వరూపం ఆమె కాంతికి పారదర్శకం అయ్యే వరకు.

ఇలా ముగుస్తుంది ఈ రెండు ముద్రా దేవతల — సర్వ సంక్షోభిణి మరియు సర్వ విద్రావిణి — బోధనం. వీరిద్దరి కలయిక కృప మన దాస్యాన్ని విముక్తిగా, మనుష్యత్వాన్ని దైవత్వంగా మారుస్తుంది.

కాంచీపురం శ్రీవిద్యా జ్ఞాన పీఠం అప్‌డేట్

గోపుర నిర్మాణం

శిల్పి (స్థపతి) గోపురం డ్రాయింగులను పూర్తి చేశారు. రాయి గోపురం చేయాలని తుదిగా నిర్ణయించబడింది. దాని ఖర్చు సుమారు 1.8 కోట్లు ఎక్కువ అయినప్పటికీ, అది 400 సంవత్సరాల పాటు నిలబడే దీర్ఘకాల ప్రయోజనం కలిగినదిగా భావించి ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నారు. దీనికి అనుగుణంగా నిర్మాణ శిల్పి (Architect) లతో సమావేశం నిర్వహించబడింది మరియు foundation పనులు అంచనాలు ప్రారంభించారు.

అపార్ట్‌మెంట్ నిర్మాణం

అదేవిధంగా, దక్షిణ–పడమర మూలలోని స్థలంలో అపార్ట్‌మెంట్ నిర్మాణం మొదలుపెట్టడం కూడా నిర్ణయించబడింది. ఆ భవనంలోని గ్రౌండ్ ఫ్లోర్‌లో ప్రజల కోసం టాయిలెట్లు ఏర్పాటు చేయనున్నారు. ఇది ఫిబ్రవరిలో జరగబోయే కోటి ప్రత్యంగిర హోమం సమయంలో వచ్చే భక్తుల రద్దీని దృష్టిలో ఉంచుకుని చేయబడుతున్నది.

ఉద్యానవన ప్రణాళికలు

ఉద్యానవన (హార్టికల్చర్) సంబంధిత వివరాలు కూడా సేకరించబడుతున్నాయి మరియు వారం రోజులలో ఆ ప్రణాళికలు తుది రూపం దాల్చనున్నాయి.

వర్గీకరణలో ఆలస్యం

ఇక వర్గీకరణ (classification) కోసం దరఖాస్తు చేసిన నాటి నుండి నాలుగు నెలలుగా ఆలస్యం జరుగుతోంది. వారు ఒకదాని తర్వాత ఒకటి ప్రశ్నలు అడుగుతున్నారు, కానీ ఆ ఆలస్యానికి గల వాస్తవ కారణం తెలియడం లేదు. ఈ విషయాన్ని త్వరితంగా పరిష్కరించడానికి రాజకీయ సహాయం కోసం ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి.

సెప్టిక్ ట్యాంక్ నిర్మాణం

సెప్టిక్ ట్యాంక్ రూపకల్పన (design) పూర్తయింది, మరియు భవనాలన్నీ పూర్తికాలేదన్నప్పటికీ, పూర్తి సామర్థ్యంతో సెప్టిక్ ట్యాంక్ నిర్మించాలనే నిర్ణయం తీసుకోబడింది.

CSR నిధులను పొందడంలో మనకు సహాయం చేయడానికి ఆసక్తి ఉన్న వారిని సంప్రదించి,
మాకు (+91 80882 56632, +91 86087 47873) తెలుపవలసినదిగా మేము మిమ్మల్ని అభ్యర్థిస్తున్నాము.

శ్రీ కాశీ విశ్వనాథ్ ఆలయం

శ్రీ కాశీ విశ్వనాథ్ ఆలయం

శ్రీ కాశీ విశ్వనాథ్ (విశ్వేశ్వరుడు / విశ్వనాథుడు — "ప్రపంచాధిపతి") వారణాసిలో ఉన్న బారహ జ్యోతిర్లింగాలలో ఒకటి. ఇది స్కంద పురాణంలోని కాశీ ఖండంలో "అవిముక్త క్షేత్రం"గా — అంటే "భక్తులను ఎప్పుడూ విడిచిపెట్టని పవిత్ర స్థలం"గా వర్ణించబడింది.

చరిత్రలో ఈ దేవాలయం ఎన్నో సార్లు విధ్వంసానికి గురై తిరిగి నిర్మించబడింది. ప్రాచీన కాలం నుంచే కాశీలో విశ్వనాథ ఆలయం ఉండేది. 1194 సంవత్సరంలో ముహమ్మద్ ఘోరీ సైన్యాలు దీన్ని ధ్వంసం చేశాయి. తరువాత 1585 లో ముఘల్ చక్రవర్తి అక్బర్ కాలంలో రాజా మన్సింగ్ మరియు రాజా తొదర్‌మల్ తిరిగి కట్టించారు. 1669 లో ఔరంగజేబు ఆదేశంతో మళ్లీ కూల్చివేసి, ఆ ప్రదేశంలో గ్యాన్వాపి మసీదు నిర్మించారు.

ప్రస్తుత ఆలయం దాని పక్కన ఉన్న స్థలంలో మహారాణి అహిల్యాబాయి హోల్కర్ 1780 లో తిరిగి నిర్మించారు. 1830 లలో మహారాజా రంజిత్ సింగ్ ఆలయ గోపురం (శిఖరం) మరియు గుంబజాలపై బంగారు పొరలు అర్పించారు. అందువల్ల ఇది "గోల్డెన్ టెంపుల్"గా ప్రసిద్ధి చెందింది. 1983 నుండి ఈ ఆలయాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నియమించిన బోర్డు నిర్వహిస్తోంది. 2021 డిసెంబర్ 13 న ప్రభుత్వం కాశీ విశ్వనాథ్ ధామ్ కారిడార్ను ప్రారంభించింది. ఇది గర్భగృహాన్ని నేరుగా గంగా ఘాట్లతో కలిపి, పాత వీధులను పునరుద్ధరించి యాత్రికులకు సులభంగా సంచరించే మార్గాన్ని కల్పించింది.

విలక్షణ లక్షణాలు

* ప్రధాన గర్భగృహంలో శివుడి జ్యోతిర్లింగం వెండి పీఠంపై ప్రతిష్ఠించబడి ఉంది. కొంత సమాచారం ప్రకారం లింగం సుమారు 60 సెం.మీ ఎత్తు, 90 సెం.మీ పరిధి కలిగి ఉంటుంది.

* గోపురం మరియు గుంబజాలపై బంగారు పూత ఉంది — ఇది 19వ శతాబ్దంలో మహారాజా రంజిత్ సింగ్ అందించినది. అందుకే దీన్ని "గోల్డెన్ టెంపుల్" అంటారు.

* ఆలయ సముదాయంలోనే పక్కన ఉన్న జ్ఞానవాపి (జ్ఞాన కూపం) అనే పవిత్ర బావి, లింగాన్ని రక్షించిన పురాణ కథతో ప్రసిద్ధి చెందింది.

* గర్భగృహం చుట్టూ అనేక ఉపాలయాలు ఉన్నాయి — ఉదా: కాలభైరవ, కార్తికేయ, విష్ణు, గణేశ, శని మొదలైన దేవతల ఆలయాలు. ఒక్కసారిగా అనేక దర్శనాలు చేసుకోవచ్చు.

* చాలా అరుదుగా లభించే దీర్ఘకాల ప్రత్యేక పూజా పథకాలు కూడా ఇక్కడ ఉన్నాయి — ఉదా: ఒక భక్తుడి నిర్దిష్ట తేదీన ప్రతి సంవత్సరం 20 ఏళ్ల పాటు జరిగే రుద్రాభిషేకం.

పరిహార పూజలు / ప్రత్యేక శాంతి కర్మలు

ఈ ఆలయంలో దోష నివారణ, మనోవాంఛా ఫలసిద్ధి లేదా ప్రత్యేక కోరికల కోసం చేసే పూజలు ఉన్నాయి.

రుద్రాభిషేకం — లింగానికి పంచామృతం, పాలు మొదలైన పదార్థాలతో స్నానం చేయించి శ్రీ రుద్రం మంత్రాలతో చేసే పవిత్ర అభిషేకం. ఇది 1, 5, 11 పండితులు చేసే విధానాలతో, అలాగే లఘు రుద్ర మరియు మహా రుద్ర రూపాల్లో లభిస్తుంది. టిక్కెట్‌లో దక్షిణా చేర్చబడి ఉంటుంది. పాలు వంటి పదార్థాలు ఆలయంలో ఇచ్చిన సూచనల ప్రకారం అందిస్తారు.

భక్తుల సౌలభ్యం కోసం సుగమ దర్శనం అనే ప్రత్యేక సేవ ఉంది — ఇందులో లైన్లు లేకుండా దర్శనం, ఉచిత లాకర్ సౌకర్యం మరియు మేవ లడ్డూ ప్రసాదం లభిస్తాయి.

* "దీర్ఘకాల పూజా పథకంలో, భక్తుడు తనకు ఇష్టమైన ప్రత్యేక రోజు మరియు తేదీని ఎంచుకుని, 20 సంవత్సరాల కాలానికి ఈ పూజను చేయించుకోవచ్చు." — ఇది దీర్ఘకాల రుద్రాభిషేక పథకంను సూచిస్తుంది.

* ఆలయంలో అందుబాటులో ఉన్న ఇతర పూజలు — మహా మృత్యుంజయ జప సేవ, శివలింగానికి పాలాభిషేకం, నవగ్రహ శాంతి పూజ, మంగళ దోష నివారణ పూజ, వినాయక శాంతి పూజ, షోడశ సంస్కారాలు (ఉదా: నామకరణం, ఉపనయనం, వివాహం) మొదలైనవి.

* ప్రయోగాత్మక సూచనలు: రుద్రాభిషేక సమయం ఉదయం 6:00 నుండి సాయంత్రం 6:00 వరకు. ఒక టిక్కెట్ ఒక కుటుంబానికి (భర్త, భార్య, తాత, అమ్మమ్మ, 12 ఏళ్లలోపు ఇద్దరు పిల్లలు) వర్తిస్తుంది. పూజా సామగ్రి (పాలు మొదలైనవి) టిక్కెట్‌లో ఉండవు — భక్తుడు వేరు గా కొనుగోలు చేయాలి.

ప్రధాన పండుగలు మరియు దర్శనానికి ఉత్తమ సమయాలు

* మహా శివరాత్రి (ఫిబ్రవరి–మార్చి) — అత్యంత జనసందోహం ఉంటుంది; రాత్రంతా జాగరణ, ప్రత్యేక పూజలు జరుగుతాయి.

* శ్రావణ (సావన్) మాసం (సాధారణంగా జూలై–ఆగస్టు) — శివభక్తి కోసం ప్రసిద్ధి; వర్షాకాలం తరువాత విపరీతమైన జనసంచారం ఉంటుంది.

* దీపావళి / భాయ్ దూజ్ — కాశీ వెలుగులతో ప్రకాశిస్తుంది; ఆలయం మరియు ఘాట్లు అద్భుతంగా కనిపిస్తాయి.

* రంగభరీ ఏకాదశి — ఫాల్గుణ మాసంలో జరిగే ప్రత్యేక పండుగ; ఇందులో శివ–పార్వతి కల్యాణం ఉత్సవం జరుపుతారు.

కాశీ విశ్వనాథ దర్శనంతో పాటు సందర్శించదగిన ఇతర ముఖ్య స్థలాలు

* విశాలాక్షి అమ్మవారి ఆలయం — కాశీలోని శక్తిపీఠాలలో ఒకటి; కాశీ విశ్వనాథ ఆలయం నుండి కేవలం

కొద్దిదూరంలో ఉంది.

* అన్నపూర్ణా దేవి మందిరం — అన్నదాత దేవత అన్నపూర్ణకు అంకితమైన ప్రసిద్ధ ఆలయం; "శివభక్తులకు కాశీలో ఎప్పుడూ అన్నం కొరత ఉండదు" అనే ఆధ్యాత్మిక భావనకు చిహ్నం.

* మణికర్ణిక ఘాట్ — హిందూ సంస్కారాలలో అత్యంత పవిత్రమైన దహన ఘాట్; ఇక్కడ దహనం చేయించుకుంటే మోక్షం సిద్ధిస్తుంది అనే నమ్మకం ఉంది.

* గంగా ఘాట్లు — దర్శనం అనంతరం సాయంత్రం సమయానికి గంగా నదిలో పడవ ప్రయాణం చేయడం ఆధ్యాత్మిక ఆనందాన్ని ఇస్తుంది; నదీ తీరంనుంచి ఆలయం దివ్యంగా కనిపిస్తుంది.

విశాలాక్షి దేవి ఆలయం — మిర్ ఘాట్ సమీపంలో (గర్భగృహం నుండి సుమారు 250 మీటర్ల దూరంలో) ఉన్న శక్తిపీఠం.

అన్నపూర్ణ అమ్మవారి ఆలయం — ప్రపంచానికి అన్నం ఇచ్చే శక్తి ప్రతీక; 18వ శతాబ్దంలో మరాఠా రాజులు నిర్మించిన ఈ ఆలయంలో బంగారు విగ్రహం ప్రతీ సంవత్సరం అన్నకూట్ / ధన్తేరస్ రోజున మాత్రమే ప్రజలకు చూపిస్తారు.

ఆలయ సమయాలు:

ఆలయం ఉదయం 2:30కి తెరుస్తారు. మంగళ ఆరతి సాధారణంగా 3:00 నుంచి 4:00 గంటల వరకు జరుగుతుంది (భక్తులు సాధారణంగా 2:30–3:00 మధ్య గేట్ 1 — ధుందిరాజ గణేశ్ వద్ద చేరుతారు).

మధ్యాహ్న భోగ ఆరతి ఉదయం 11:15 నుంచి 12:20 వరకు,

సప్తఋషి ఆరతి సాయంత్రం 7:00 నుంచి 8:15 వరకు,

రాత్రి శృంగార / భోగ ఆరతి రాత్రి 9:00 నుంచి 10:15 వరకు,

శయన ఆరతి రాత్రి 10:30 నుంచి 11:00 వరకు జరుగుతుంది (ఈ ఆరతి సాధారణంగా ఉచితం).

సాధారణ దర్శన సమయాలు —

ఉదయం 4:00 నుంచి 11:00 వరకు,

మధ్యాహ్నం 12:20 నుంచి సాయంత్రం 7:00 వరకు,

మరియు రాత్రి 8:30 నుంచి 9:00 వరకు.

పూజలు, ఆరతులు అన్నీ ఆన్‌లైన్‌లో ముందుగా బుక్ చేయవచ్చు.

ఆలయం యాత్రికుల కోసం స్పష్టమైన నిబంధనలు మరియు సౌకర్యాలు కల్పించింది.

మొబైల్ ఫోన్లు, కెమెరాలు, పెన్నులు సహా ఎలక్ట్రానిక్ లేదా నాన్-ఎలక్ట్రానిక్ వస్తువులు ఆలయం లోపల అనుమతించబడవు.

ఈ వస్తువుల కోసం ఉచిత లాకర్‌లు ప్రత్యేక కౌంటర్ల వద్ద అందుబాటులో ఉంటాయి.

డ్రెస్ కోడ్ అధికారికంగా నిర్దేశించబడలేదు కానీ మర్యాదపూర్వకమైన దుస్తులు ధరించాలి అని సూచన ఉంది.

ప్రవేశం మరియు క్యూలైన్లు సాధారణ దర్శనం, ఆరతి టిక్కెట్లు, సుగమ దర్శనం ఇలా మూడు వేర్వేరు మార్గాలుగా ఉంటాయి.

మంగళ ఆరతికి ప్రవేశం గేట్ 1 ద్వారా మాత్రమే ఉంటుంది.

ఇటీవల భద్రతా చర్యలు కఠినంగా అమలు చేస్తున్నారు (ఉదా: స్మార్ట్ గ్లాసెస్ ఘటనలో పోలీసు చర్య జరిగింది).

ప్లాస్టిక్ రహిత ఆలయ ప్రాంగణం కోసం కూడా నిబంధనలు ఉన్నాయి — పూజా సామగ్రి నాన్-ప్లాస్టిక్ కంటైనర్‌లలో ఇవ్వాలి.

యాత్రికుడికి ప్రాయోగిక మార్గదర్శక క్రమం:

1.దర్శనానికి ముందు సమీపంలోని ఘాట్‌లో స్నానం లేదా శుద్ధి చేసుకోవాలి.

2.మొబైల్, బ్యాగులు మొదలైనవన్నీ అధికారిక లాకర్‌లో జమ చేయాలి.

3.టిక్కెట్ ప్రింటౌట్ మరియు గుర్తింపు పత్రం మాత్రమే వెంట తీసుకెళ్లాలి.

4.మీ బుకింగ్‌లో సూచించిన గేట్ ద్వారా ప్రవేశించాలి (లేదా సాధారణ దర్శన సమయాల్లో లైన్లో చేరాలి).

5.జ్యోతిర్లింగ దర్శనం చేసిన తరువాత, ఉపాలయాల చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేయాలి.

6.ఆ తర్వాత మీరు ఎంచుకున్న ఆరతి లేదా అభిషేకంలో పాల్గొనవచ్చు.

అనంతరం ఎక్కువమంది భక్తులు సమీపంలోని ఇతర పవిత్ర స్థలాలను సందర్శిస్తారు.

అక్కడికి చేరుకోవడం సులభం:

✈ విమాన మార్గం: లాల్ బహాదూర్ శాస్త్రి అంతర్జాతీయ విమానాశ్రయం (VNS) వరకు ప్రయాణించి, అక్కడి నుండి కాశీ పాత పట్టణానికి కారులో సుమారు 25–40 నిమిషాల ప్రయాణం.

రైలుమార్గం: వారణాసి జంక్షన్ / కాంట్ (అలాగే "బనారస్", "కాశీ" స్టేషన్లు) వరకు రాగా, అక్కడి నుండి ఆటో లేదా ఈ-రిక్షా ద్వారా ధామ్ కారిడార్ ప్రాంతానికి వెళ్ళవచ్చు.

చివరి భాగం నడక మార్గంగా మాత్రమే అనుమతించబడుతుంది.

2021 డిసెంబర్ 13 న ప్రారంభమైన కాశీ విశ్వనాథ్ ధామ్ కారిడార్ గర్భగృహాన్ని నేరుగా గంగా నదితో కలుపుతూ, సాధారణ మరియు ప్రత్యేక దర్శన క్యూలకు విస్తారమైన దారి కల్పించింది.

అన్ని బుకింగులు — ఆరతులు, రుద్రాభిషేకం, సుగమ దర్శనం, లైవ్ దర్శనం, విరాళాలు — అధికారిక వెబ్‌సైట్ లేదా యాప్ ద్వారా మాత్రమే చేయాలి.

ట్రస్ట్ హెల్ప్ డెస్క్ వివరాలు:

+91-70802-92930 (సాధారణ ప్రశ్నలు, కార్యాలయ సమయం)

+91-63931-31608 (హెల్ప్‌లైన్ / వాట్సాప్ సపోర్ట్)

చిరునామా: CK 37/40-41-42, బన్స్‌ఫటాక్, వారణాసి 221001, ఉత్తర ప్రదేశ్.

ఆలయ సముదాయంలోని ఇతర దేవతలు / ఉపాలయాలు:

ప్రధాన శివలింగం (విశ్వనాథుడు / విశ్వేశ్వరుడు) తో పాటు, ఆలయంలో అనేక ఇతర దేవతల ఆలయాలు కూడా ఉన్నాయి —

* కాలభైరవ ఆలయం — శివుడి ఉగ్రరూపం, క్షేత్రపాలకుడిగా పూజిస్తారు.
* కార్తికేయ (స్కంద / మురుగన్) — శివపార్వతుల కుమారుడు.
* విష్ణువు ఆలయం — సృష్టి పరిరక్షకుడైన విష్ణువుకు.
* గణేశుడు మరియు శని దేవుడు — ఈ ఇద్దరికీ ప్రత్యేక ఆలయాలు ఉన్నాయి.
* కొంత సమాచారం ప్రకారం బ్రహ్మ, విష్ణు, శివ — ఈ ముగ్గురు దేవతలకు కూడా ప్రాతినిధ్యం ఉంది.
* జ్ఞానవాపి బావి — ఆలయంలో భాగంగా ఉన్న పవిత్ర స్థలం; లింగాన్ని రక్షించిన పురాణ కథతో అనుబంధం ఉంది.

అందువల్ల, మీరు ఆలయానికి వచ్చినప్పుడు కేవలం ప్రధాన లింగ దర్శనం మాత్రమే కాకుండా,

ఈ ఉపాలయాలు మరియు పవిత్ర ప్రదేశాలు చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేసి దర్శనం చేస్తే, ఆ అనుభవం మరింత ఆధ్యాత్మికంగా ఉంటుంది.

మనలో ఉన్న "భయం" అనే శత్రువును ఎలా జయించాలి ?

శ్రీ మాత్రే నమః.

మనం "సప్తశ్లోకీ దుర్గ" ని పారాయణం చేయగా చివరలో ఇలా జపిస్తాం:

"సర్వాబాధ ప్రశమనమ్ త్రిలోక్యస్యాకిలేశ్వరి ఏవమేవ త్వయా కార్యం అస్మత్ వైరి వినాశనం"

అని చెప్పి, దానికి అంతఃశత్రు వినాశనం అనే పదాలను కూడా జోడిస్తాం — అర్థం: "నా లోపలున్న అన్ని శత్రువులు నశించాలి."

కానీ శత్రువు అన్న పదం అసలు అర్థం ఏమిటి?

ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి — సత్యాన్వేషణకు — అడ్డుగా నిలిచే ఏ భావోద్వేగమైతే ఉందో, అదే శత్రువు. సాధారణంగా మనం శత్రువులు ఉండకూడదని అంటారు.

ఈ కారకాలను గుర్తించడానికి, మనం శత్రువు అన్న పదమే వాడుతున్నాం, ఎందుకంటే బయట ప్రపంచంలో స్నేహితుడు–శత్రువు, విజయం–పరాజయం వంటి సంబంధిత భావాలకు మనం అలవాటుపడ్డాం.

అయితే ఆత్మీయ శత్రువులు ఏమిటి? అందరికీ తెలిసిన ఆరు ఉన్నాయి: కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మత్సర్య — వీటే ఆకాంక్ష, కోపం, దురాశ, మోహం, అహంకారం, ఈర్ష్య.

కానీ ఈరోజు నాకు మరో రెండు సూక్ష్మమైన, శక్తివంతమైన శత్రువులు గుర్తొచ్చాయి. ఒకటి "భయం", ఇంకొకటి "పాశం".

భయం లోపల నుండి మనమీద ఆధిపత్యం చలాయిస్తుంది; పాశం వెలుపల నుండి మనని నడిపిస్తుంది.

ఈ రెండింటి — భయం మరియు పాశం — మధ్య మనం ★ఇరుక్కుపోయి , మన అసలైన స్వరూపాన్ని కోల్పోతాం. మన అసలు స్వరూపం ఏమిటి?

ధీర — నిర్భయం; నిర్మోహ — మోహరహితం/పాశం లేకుండా ఉండటం.

ఈ రెండు గుణాలు — ధీర మరియు నిర్మోహ — "లలితా సహస్రనామం"లో దైవగుణాలుగా వచ్చాయి — మనం సాధించదలచుకునే లక్షణాలే అవి.

అప్పుడు భయం ఎందుకు వస్తుంది?

ప్రశ్నలు – సమాధానములు

ఒకసారి నేను ఒక ప్రాంక్ వీడియో చూశాను — ఒకరు వెనకనుంచి భుజాన్ని తట్టి, రబ్బరు పామును వదిలేశారు. వెంటనే అందరూ కేకలు వేస్తూ పారిపోయారు. పబ్లిక్ ప్రదేశంలో నిజమైన పాము దొరికే అవకాశమే తక్కువని గుర్తించలేదు!

గమనించి ఉంటే, ఆ "పాము" సహజానికి విరుద్ధంగా ఎగిరిందని కనిపించేది — నిజమైన పాములు అలా చేయవు. తర్వాత వీడియోను తిరిగి చూసినప్పుడు అది బొమ్మనేనని సులభంగా అర్థమైంది.

కానీ ఆ క్షణంలో మనసు భయంతో స్పందించింది. మన మెదడులో కొన్ని జాతులు, సంఘటనలు, కొన్ని వ్యక్తుల జ్ఞాపకాలు — ఇవి బాధ, ప్రమాదంతో ముడిపడి ఉంటాయి. ఉదాహరణకి, మనం మరణాన్ని భయపడతాం — ఎందుకంటే మన ప్రియులతో వేరుపడతామనుకుంటాం.

కానీ అదే భయాన్ని సానుకూలంగా మార్చితే ఆలోచన మారుతుంది: "ఎల్లప్పుడూ ప్రియులతో ఉండలేము — కాబట్టి వారితో గడిపే ప్రతి క్షణాన్ని మురిపెంగా నిలుపుకుందాం."

మరణం గురించి ఆలోచించినప్పుడు ఈ అవగాహన వస్తుంది — అయితే జీవిస్తున్నప్పుడే దీన్ని గుర్తుచేసుకోలేమా?

మరణం భయాన్ని తెస్తుంది. అయినా మనం ★భగవద్గీత★ను చదువుతాం, వింటాం — సూర్యుడు తూర్పున ఉదయిస్తే పశ్చిమంలో అస్తమిస్తాడన్నట్లు, పుట్టినవాడు చస్తాడు. జననం–మరణం అనే చక్రం — ★ఆత్మ★కి ఇది పునరావృతమవుతూనే ఉంటుంది.

ఎత్తయిన స్థాయిలో ఇది నిజంగానే జరుగుతుందా? మీరు సోఫాలో కూర్చొని, కుర్చీకి మారితే — సోఫాపై "మరణం", కుర్చీపై "జననం" జరిగినట్టే. ఇలాచూస్తే జీవన–మరణాలు సూత్రమైన మార్పులే. అనుభవాలు సినిమా సన్నివేశాల్లా వస్తాయి–పోతాయి; థియేటర్లో ఉన్నంతవరకే మనల్ని కదిలిస్తాయి.

ఇది మాటలకే సులభం, చేయడానికి కష్టం — నిజం. అయినా ఈ సత్యాన్ని గుర్తుంచుకోవడానికి నిజాయితీగా ప్రయత్నించాలి. మరణాన్ని ఆపగలమా? కాదు. అయితే దానిని ఎదుర్కొందాం — భయంలో కాదు, గతంలో కాదు, భవిష్యత్తులో కాదు.

దానికి మూలం "ప్రస్తుతం జీవించడం".

ఒక పులి తరుముతుంటే "నేను బలహీనుణ్ని, పరుగెత్తలేను" అనుకోరు — ప్రాణం పెట్టి పరుగెడతారు. పులి గురించే ఆలోచిస్తూ ఉంటే మీరు బలహీనపడతారు. అదేలా, మరణం గురించే ధ్యాస పెడితే జీవితం బలహీనపడుతుంది.

ఇప్పుడు, ఈ క్షణంలో ఏం జరిగింది? ఏమీ కాదు — కాబట్టి ఈ క్షణాన్ని ఆనందించండి. భయం గతం–భవిష్యత్తుల్లో తిరిగే మనసు వల్లే.

ఒక పురాతన ఉదాహరణ — రజ్జు–సర్ప భ్రాంతి — తాడు చూసి పాముగా భావించడం. హానిలేని దానిపై భయాన్ని ప్రొజెక్ట్ చేస్తాం. అలాగే, ఎవరికైనా స్వల్ప జ్వరం వచ్చినా, దానిని డెంగ్యూగా ఊహించి, ఎవరో డెంగ్యూ వల్ల చనిపోయారని గుర్తుచేసుకుని, ఏమీ జరగకముందే మన మానసిక మరణాన్ని అనుభవిస్తాం!

మనమే ఆ భయ నాటకాన్ని "ఆనందిస్తున్నాం" — అవును, ఆనందమే — ఎందుకంటే భయం కూడా లోపల ఏదో రసాన్ని ఇస్తుంది. కోపం తామసిక ఆనందం ఇస్తుంది; దానం రాజసిక ఆనందం ఇస్తుంది; నిజజ్ఞానం సాత్విక ఆనందం ఇస్తుంది.

అందువల్ల, నిజజీవితాన్ని ఆనందించడం సాత్విక ఆనందం; అయితే మరణ ఆలోచన★ను ఆనందించడం ★తామసిక ఆనందం.

దురదృష్టవశాత్తు తామసిక ఆనందమే ఆకర్షణీయంగా ఉంటుంది — చక్రవాతంలా లాగేస్తుంది. ఎవరు సహాయం చేసినా వారినీ అందులోకి లాగేసే ప్రమాదం ఉంది.

ప్రస్తుతాన్ని గత ఆధారంగా భవిష్యత్తులోకి ప్రొజెక్ట్ చేయడం — అదే భయానికి మూలం.

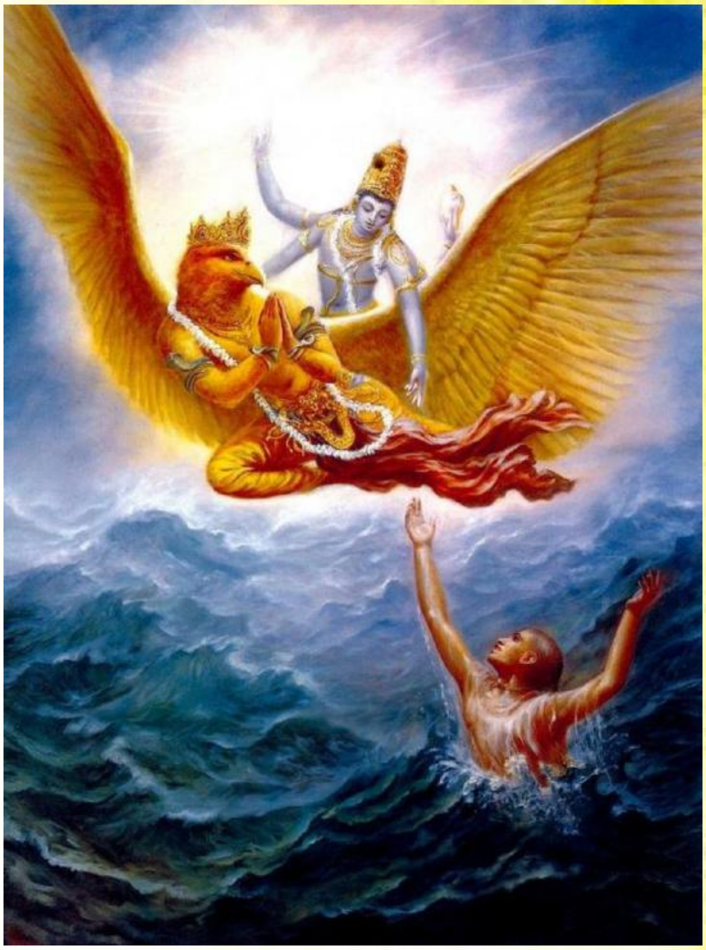

కానీ కథ మీ ఊహించిన క్లైమాక్సుకే ముగియాల్సిన అవసరం లేదు. దర్శకుడు — దైవం — ఎల్లప్పుడు వైవిధ్యాన్ని ఇష్టపడతాడు. రూపాలు, భావాలు, వెళ్లిపోవడాలు అన్నీ అనేకరకాలే: ఎవరైనా ప్రమాదంలో, ఎవరైనా వ్యాధితో, ఎవరైనా ప్రశాంతంగా. జననం–మరణంలో కూడా వైవిధ్యం ఉంది — అంతా "చైతన్యం"తో నిండి ఉంది.

అందుకే "సత్యనారాయణ వ్రతం"లో విష్ణువును "మనస్సుకు అతీతుడు" అంటారు. నలుగురి చేతులు, మహదాకారం — ఇవి మనకు చేరువ కావడానికి మనమే ఇచ్చిన రూపాలు. భగవంతుడు రూపంలో ఉన్నాడు — కాని కేవలం రూపంలోనే కాదు.

ఆయన "విగ్రహం"లో, "యంత్రం"లో ఉన్నాడు; అంతే కాదు మన కుటుంబ సభ్యులలోనూ ఉన్నాడు. గురువులకు, దేవుళ్లకు చూపే భక్తిలో కాస్త — ఒక్క శాతం — అభిమానాన్ని కుటుంబానికి చూపితే అనేక కుటుంబాలు శాంతిగా ఉండేవి.

మనమంతా అన్నీ తెలిసినట్లుగా ప్రవర్తించకూడదు. గతం నుండి భవిష్యత్తుకి మన ప్రొజెక్షనే బంధనాలను సృష్టిస్తుంది. "అతను మారడు" అని చెప్పుకుంటూనే, అతను మారాలని ప్రార్థిస్తాం — అహం బ్రహ్మాస్మి అన్న సత్యాన్ని మరచి.

మాయ మీ చేతిని మీరే లేపించి మీనే మీరు చెంపదెబ్బ కొట్టించి, "ఇతరుడే కొట్టాడు" అనిపించిస్తుంది. అదే మాయ మీరు ప్రతికూలంగా ఆలోచించి మాట్లాడేలా చేస్తుంది — కానీ మీ స్వరం స్వయంగా దైవస్వరూపమే.

అకారాది క్షకారాం త మాతృకా వర్ణ రూపిణి — మీరు ఉచ్చరించే ప్రతి అక్షరం మంత్రమే. మీరు బలహీనులు కాదని తెలుసుకోండి. మీరు మీ భవిష్యత్తును మీరే సృష్టిస్తున్నారు.

కాబట్టి, అంతర్ముఖ సమారాధ్య, బహిర్ముఖ సుదుర్లభ — లోపలికి చూడు. నీ ఆలోచనలు, మాటలు, కర్మలను గమనించు. చిత్తశోధనం — ముక్తి సాధనం.

ఉపాసన అంటే, వినిపించే శబ్దం (వైఖరి) ముందున్న అంతస్తులైన పశ్యంతి, "మధ్యమా"ల్లో తన మాటలను గమనించడమే.

శబ్దం మెదడు–నాడుల కదలికలకంటే పూర్వమే — లోతైన అవగాహన స్థితి (పర) నుంచి పుడితే — అదొక దివ్య స్థితి. నిజమైన ఉపాసకుడు ఇదే గమనిస్తాడు — బయటకు కాకుండా లోపలికి తిరిగి శక్తిని పొందుతాడు.

నీతోనే అడుగు: ఈ బంధాలు, భయాలతోనే నేనిభూమికి వచ్చానా? నేను ఒకప్పుడు నిర్మలుడ్ని, నిర్భయుడ్ని. ఇప్పుడు తాడును చూసినా వణుకుతున్నాను. తప్పుడు సంబంధాలతో నా మనసు కలుషితమైంది.

అయితే భయాన్ని ఎలా జయించాలి?

ప్రస్తుతం జీవించాలి.

ఇప్పుడే — ఈ క్షణంలో — నేను మాట్లాడుతున్నప్పుడు, నాకు కుటుంబం ఉందా? ఉంది–లేదు. జ్ఞాపకంలో ఉంది.

కాని ఈ క్షణంలో నేను ఉన్నాను —— అంతే. ఇదే వేదాంత సారం —— నువ్వు నీ వాడివే.

మనము కర్మసిద్ధాంతానుసారం ఇక్కడ పనులు పూర్తి చేయడానికి పుట్టాం. "ఇక్కడికి వచ్చినాక, ఏదో ఒక మంచి పని చేయాలి."

తాత్కాలిక ఆనందాల కోసం పరుగెత్తటానికి బదులు, దివ్యమాతను స్మరించుదాం —— ఆ స్మరణ నిలకడైన ఆనందాన్ని ఇస్తుంది. "ఆనందం వచ్చిందా?" అని ఎప్పటికప్పుడు తనిఖీ చేస్తే —— అది ఆశ, తర్వాత నిరాశ. మళ్లీ మాయ మోసం చేసి —— మనల్ని మనమే కొట్టి —— బస్మాసురుల్లా ఇతరులను నిందించేలా చేస్తుంది.

లోపలికి చూడకపోతే మనందరూ బస్మాసురులే. అదేనండి భయం.

ఇప్పుడు పాశం .

జీవితం ఆనందంగా ఉండాలంటే బంధాలు అవసరం. గర్భంలో ఉన్నప్పుడు —— తల్లితో నా బంధం నాభినాళం. తల్లిని చూడకుండానే ఆమె ప్రేమ, కరుణ, శ్రద్ధను అనుభవించాను. మరి దేవునితో అలానే అనుభవించలేమా? తప్పనిసరిగా రూపంలోనే ప్రత్యక్షమవ్వమన్న అవసరం ఎందుకు?

పుట్టకముందే తల్లి రూపం తెలియకపోయినా ఆమె ఆధారమే. అలాగే దైవం ఎల్లపుడు మనతోనే ఉంది. రూపం రెండోది —— సారం శాశ్వతం.

మన ఉనికే బంధం వల్లే —— తల్లిదండ్రుల సంబంధ ఫలం. "నాకు ఎవరూ లేరు" అనడం సాధ్యం కాదు. కానీ బంధం పరిమితిని దాటి పోతే అది బంధనంగా మారుతుంది. అందుకే యమధర్మరాజు చేతిలో పాశం ఉందని చెబుతారు.

పాశం —— పాషన్ —— శబ్దం దగ్గరగా, భావం దగ్గరగా. బాహ్య విషయాలపై మితిమీరిన ఆసక్తి మనల్ని మనమే కట్టేస్తుంది. యముడు కాస్త లాగితే చాలు —— అంతే.

మనల్ని మనమే పట్టేసుకుంటాం.

ఒకసారి ఓ మహోపాసకుడు —— వైదిక మార్గానికే కట్టుబడి, తంత్రానికి గౌరవం ఇచ్చే వారు —— నాకు చెప్పారు :

" మీరు అదృష్టవంతులు. మీకు కఠిన నియమాలు లేవు. నేను నియమాలతో నాకు నన్నే ముళ్లతో చుట్టేశాను. ఇప్పుడు బయటపడలేను. మీ స్వేచ్ఛను ఆస్వాదించండి. మీ మార్గాన్ని గౌరవిస్తున్నాను."

అతను నిజమే అన్నారు . అవసరంలేని కట్టుబాట్లతో మనమే ఊపిరాడనివ్వం. నా గురూజీ చెప్పేవారు: "నియమం పెట్టే ధైర్యం ఉండాలి —— అవసరమైతే దాన్ని విరిచే ధైర్యం కూడా."

ఆయన ఇంకో అడుగు ముందుకేసి అడిగేవారు: "శుక్లాంబరధరం విష్ణుం... లాంటి ఇతరుల శ్లోకాలను మాత్రమే ఎందుకు జపిస్తున్నావు? నీ అనుభవం నుంచి నీ మంత్రాన్ని సృష్టించుకో. అవగాహనను చైతన్యంతో కలుపుకో —— కేవలం మెదడుతో కాదు. "అష్టోత్తరం"గా 108 హృదయపూర్వక స్తోత్రాలను రూపొందించు —— లోపల నుంచి వచ్చిన మాటే అనుభవంతో నిండుంటుంది."

మనమిప్పుడు పలుకుతున్న చాలామంది మంత్రాలు జ్ఞాపకంనుంచే —— అనుభవంనుంచి కావు. కానీ మనసునించి మాట్లాడితే —— కరుణాసాగరాయ నమః

—— మనమే అనుభవిస్తాం. భక్తి అనుకరణం వల్ల కాకుండా, అనుభవం వల్ల రావాలి.

కాబట్టి పాశం అనేది పరిమితిని దాటి వెళ్లిన ప్రేమ. ఎక్కువ పంచదార చేదు చేస్తుంది; ఎక్కువ ఉప్పు రుచిచేస్తుంది. అలాగే మితిమీరిన ప్రేమ బాధగా మారుతుంది. తెలివైనవాడు గీత రాస్తాడు —— స్వామి సత్యానంద సరస్వతి గారు "కుండలినీ యోగ"లో అన్నట్లు: "నీ చుట్టూ ఒక రక్షణ వలయం గీయి; దాన్ని ఎవరినీ దాటనివ్వొద్దు."

వలయం ఎంత వెడల్పుగా ఉంటే అంత సురక్షితం. మన సమస్య —— మనం వలయమే గీయం. ఎవరైనా లోపలికి వచ్చి మన శాంతిని దోచుకెళ్తారు. బాధ్యత ఎవరిది? మనదే.

బయటున్నది అంతా ప్రాజెక్షన్.

అద్దం లో చెంపపై నల్లబొట్టు కనిపిస్తే —— మీరు అద్దాన్నే తుడుస్తూ బొట్టు పోతుందనుకోవడం ఎంత హాస్యాస్పదం! జీవితంతా ఇతరులను "సరిచేయడంలో" గడుపుతాం —— లోపలున్న మలినతను గుర్తించం.

బయట కోపం కనిపిస్తే —— అది నా లోపల ఉంది. మోసం కనిపిస్తే —— నేను ఎప్పుడో మోసపూరితంగా ప్రవర్తించాను. వెలుపలి ప్రతిస్పందన అంతా అంతర్గత కర్మల ప్రతిబింబమే. ఎవ్వరూ బాధ్యులు కారు.

అలాగే, బయట ప్రేమ అనిపిస్తే —— అది లోపల ఉంది. ప్రేమ ఉన్నవారికి ప్రతీ చిన్న పని ప్రేమగానే కనిపిస్తుంది. లోపల ప్రేమ లేకుంటే —— "ఎవరూ నన్ను ప్రేమించరు" అనిపిస్తుంది.

అందువల్ల పాశం—— భయం మాదిరిగానే —— మనిషే సృష్టించినది.

హద్దులు వేయకపోతే సమతుల్యత పోతుంది. నియంత్రిత ప్రేమ సంబంధాలను నిలబెడుతుంది; అదుపుకాని పాశం బానిసను చేస్తుంది.

అందుచేత, నీ ఆలోచన, మాట, కర్మలను గమనించి నియంత్రించడం నేర్చుకో. లోపలున్న ఈ రెండూ —— భయం, పాశం —— నిన్ను నడపకుండా, నువ్వే వాటిని నడిపితే ప్రతి క్షణం ఆనందమవుతుంది. అంతా "మణి ద్వీపం" లా అనిపిస్తుంది; ప్రతీ వ్యక్తి దేవతలా కనిపిస్తాడు; జీవితం అంతా పూజగా మారుతుంది.

ఆ రోజు త్వరలో రావాలని కోరుకుందాం.

శ్రీమాత్రే నమః.

"శ్రీవిద్యా మార్గంలో నా అంతర్ముఖ యాత్ర"

- అపర్ణ భవాని గోపాల్ బలిజేపల్లి

నా శ్రీ విద్యా యాత్ర ప్రారంభం—

నా శ్రీ విద్యా యాత్ర, దాని పేరే నాకు తెలియకముందే మొదలైంది. ఎన్నో సంవత్సరాలు నేను ఆధ్యాత్మిక అధ్యయనంలో మునిగిపోయాను — క్రియాయోగం, బౌద్ధం, భక్తి సంప్రదాయాలు, మరియు సనాతన ధర్మ బోధనలు. జీవితం, లక్ష్యం, మరణం, మరియు ఆత్మ స్వరూపం గురించి నా లోతైన ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పగల ఏదో లోతైనదానిని నేను వెతికాను.

జీవితమార్పుకు దారితీసిన సంఘటన—

2015లో నా తండ్రిని కోల్పోవడం నా జీవితంలో మలుపు అయ్యింది. అది నాకు తీవ్రమైన ఆకాంక్షను కలిగించింది — మనం ఎందుకు పుడతాము, బాధ అనే దాని అర్థం ఏమిటి, ఈ తాత్కాలిక లోకానికి అవతల ఏమి నిలిచి ఉంటుందో తెలుసుకోవాలనే.

అంతర్ముఖాన్వేషణ నుండి గురు దర్శనానికి—

ఆ సమయంలో నేను ఒక ఐటీ సర్వీస్ సంస్థలో వైస్ ప్రెసిడెంట్‌గా పని చేస్తూ బయటికి విజయవంతమైన జీవితాన్ని గడుపుతున్నట్టే కనిపించాను, కానీ లోపల మాత్రం శూన్యత. తత్వశాస్త్రాన్ని అధ్యయనం చేశాను, అనేక సంప్రదాయాల ఉపన్యాసాలను విన్నాను, కానీ ఏదో అసంపూర్ణత మిగిలింది. "కేవలం సిద్ధాంతాలతో కాదు, అనుభవంతోనే నన్ను నడిపించగల గురువు కావాలి" అని హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థించాను.

నేను శివమంత్రాన్ని ఆరు నెలలు అపార విశ్వాసంతో జపించాను. ఒక తెల్లవారు జామున నేను శ్రీ గురు అమృతానందనాథుని సన్నిధిలో నిలబడి ఉన్నానని కలలో అనిపించింది. ఆ క్షణంలోనే నా గురువు త్వరలో ప్రత్యక్షమవుతారని తెలిసింది — తర్వలోనే నేను శ్రీ గురు కరుణామయ గారిని కనుగొన్నాను. అక్కడినుండే నా జీవితం మారడం మొదలైంది.

గురుజీ, గురువమ్మ గారిని మొదటిసారి కలిసిన అనుభవం—

నేను మరియు నా భార్య అపర్ణ గారు తొలిసారి గురుజీ, గురువమ్మ గారిని కలిసినప్పుడు వెంటనే ఏదో మార్పు జరిగింది. కేవలం కొన్ని నిమిషాల్లోనే ఒక అనిర్వచనీయమైన కరుణ దిగివచ్చింది — "ఇదే నా ఇల్లు" అన్న నిశ్శబ్ద గుర్తింపు.

గురువారి దయతో మేము మొదటి రోజే చండీ మంత్రంలో దీక్షపొందాము. అది మొదటి సంకేతం — ఏదీ యాదృచ్ఛికం కాదు.

శ్రీ విద్యా వర్క్‌షాప్ అనుభవం—

శ్రీ విద్యా వర్క్‌షాప్ మాకు ఇద్దరికీ ఒక కొత్త అంతరావస్థను తెరిచింది:

* భయంలేని స్వేచ్ఛ వంటి శాంతి
* ప్రతి అడుగులో స్పష్టత
* సహజంగా పుట్టే కరుణ, సహనం
* ముఖ్యంగా — లోతైన అనుబంధ భావం

అంతర్గత మార్పు — మంత్రశక్తి ఫలితాలు—

గురుజీ ప్రత్యక్ష మార్గదర్శకత్వంలో మంత్రాలను దశలవారీగా జపించగా, మార్పు నెమ్మదిగా కానీ స్థిరంగా జరిగింది. అహంకారం కరిగింది. ఆత్మపరిశీలన సహజమైంది.

మనస్సు "ఎందుకు?" అని అడగడం మానేసి "ఇది ఏమిటి" అనే అనుభూతికి మారింది. నైతిక జీవనం, భావోద్వేగ స్థిరత్వం, అంతర్మౌనం మనలోనే పుట్టుకొచ్చాయి.

శ్రీ విద్యా ద్వారా దాంపత్య సమన్వయం—

శ్రీ విద్యా మా దాంపత్యాన్ని కూడా స్వస్థం చేసింది. గురుజీ మార్గదర్శకత్వానికి ముందు, అపర్ణా గారికి నాకు ఆలోచనల్లో, వేగంలో, ఆశల్లో, భావప్రకటనలో తేడాలు ఉండేవి. ఇప్పుడు మేము సమతాళంలో ఉన్నాము — ఒకే మార్గంలో నడుస్తూ, ఒకరిని ఒకరు తోడ్పడుతూ, మా పెద్ద పిల్లలను ఒకే విలువలతో నడిపిస్తున్నాము.

ఇప్పుడు మా సంబంధం పట్టు వంటి మృదువుగా, పరస్పర అవగాహన, భక్తి, కరుణతో నిర్మించబడింది.

వృత్తి జీవనంలో మార్పు — గురుకృపా ప్రేరణ

వృత్తిపరంగా కూడా శ్రీ విద్యా నాకు ఒక గంభీరమైన దిశను ఇచ్చింది — నేను నా కార్పొరేట్ ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసి, నా స్వంత సంస్థను నిర్మించడం ప్రారంభించాను. ప్రతి నిర్ణయం, ప్రతి సమయం, ప్రతి దిశ — గురువారి మార్గదర్శకత్వంతో, అమ్మవారి ఆప్యాయ భరోసాతో ఆవిర్భవిస్తుంది.

అనేక సందర్భాల్లో అమ్మవారు మాకు నడిపిస్తున్నారని నేను గమనించాను — కానీ అత్యంత స్థిరమైన గ్రహింపు ఏమిటంటే: ఇక నిర్ణయాలు నేను ఒంటరిగా తీసుకోవడం లేదు. జీవాన్ని నడిపించే బుద్ధి ఇప్పుడు మనలో ప్రవహిస్తోంది. మన పాత్ర కేవలం స్వీకార, నిజాయితీ, మరియు సమన్వయ స్థితిలో ఉండడమే.

గురుజీ & గురువమ్మ — కరుణాస్వరూప దర్శనం

శ్రీ గురు కరుణామయ గారు, గురువమ్మ గారిని మొదటిసారి దర్శించిన క్షణం నుండే నా జీవితమంతా వెతికిన ఒక అనుభూతి వచ్చింది — "నేను సురక్షితుణ్ణి." ఎటువంటి సందేహం లేకుండా, నిష్కారణమైన ఆమోదం యొక్క సాక్షాత్కారం.

గురువమ్మ గారు నిశ్శబ్దమైన, పోషకమైన శక్తిని కలిగి ఉంటారు — అది హృదయాన్ని మృదువుగా చేస్తుంది, భక్తిని సహజంగా చేస్తుంది.

గురుజీ కరుణ చాలా వ్యక్తిగతంగా అనిపిస్తుంది — ఆయన మాటలకన్నా మన అంతర్మనసులోని ప్రతి కదలికను తెలుసుకునే శక్తి కలిగినట్లు.

జీవితంలోని కష్టాలు ఎటువంటి ప్రణాళిక లేకుండా, శ్రమ లేకుండా కరిగిపోయిన క్షణాలు ఉన్నాయి — ఆ సమయంలో, అది వారి కరుణే అన్నది నాకు స్పష్టమైంది.

నిజంగా, వారు ద్వారం — దాని ద్వారా నేను నన్ను నేనే కనుగొన్నాను.

శ్రీ గురు కరుణామయ గారి మహిమ

శ్రీ గురు కరుణామయ గారిని ఒక వాక్యంలో చెప్పాలంటే:

ఆయన అన్నీ — గురువు, మార్గదర్శి, తల్లిదండ్రి, అద్దం, మరియు అంతరాంతరంగా జీవితాన్ని మృదువుగా మలిచే కరుణామయ సన్నిధి.

గురుజీకి, గురువమ్మ గారికి మరియు దివ్య తల్లికి కృతజ్ఞతలతో.

— శివ-శక్తి ఐక్యం.

చండీ హోమం — దివ్యానుభూతి

సాయంత్రం 6.30కి చండీ హోమం ప్రారంభమవుతుంది. 15 హోమకుండాల వద్ద 150 మంది భక్తులు పాల్గొంటారు. ప్రతి పూర్ణహుతి తరువాత శంఖం మరియు వాద్యాల నాదం వినిపిస్తుంది. విశాలమ్మ గారు "జై భవానీ" అని నినదించే వేళ, ఆ దైవిక శక్తి మనలో ప్రత్యక్షమవుతుంది.

నేను చాలా చోట్ల చండీ హోమాలు చూశాను కానీ గురుజీ చేసే హోమంకి సమానం ఏదీ లేదు. ఆయన తన హోమకుండంలో పూజ చేస్తూనే మిగతా 15 హోమకుండాల మీద కూడా శ్రద్ధగా గమనిస్తారు. నిజంగా ఆయన అద్భుతమైన మార్గదర్శి.

ఈ మహోత్సవంలో నేర్చుకోవడానికి చాలా ఉంది, అనుభవించడానికి మరింత ఉంది.

కోటి ప్రత్యంగిరా యాగ సంకల్పం

గురుజీ ప్రకటించబోయే "కోటి ప్రత్యంగిరా యాగ సంకల్పం" రాబోయే రోజుల్లో ప్రారంభం కానుంది.

ఇది ఒక గొప్ప అవకాశం — అందరూ తప్పకుండా హాజరై దైవానుభూతిలో మునిగి తేలండి.

ఈ అనుభవం నా జీవితంలో మరువలేని స్మృతిగా నిలిచిపోతుంది.

శ్రీమాత్రే నమః

బాలల విభాగము

"భక్తి" అనే తాడుతో బంధింపబడిన "శ్రీ కృష్ణుడు"

దామోదర లీలా కథ

గోకులంలో ఒక ఉదయం, యశోదమ్మ తన చిన్న కృష్ణుడికి పాలు కాచి పెరుగు చేసేందుకు సిద్ధమైంది. ఆ రోజు "దీపావళి తర్వాతి కార్తీక మాసం ప్రారంభ దినం". గోకులంతా ఆనందంతో మునిగిపోయింది.

కృష్ణుడు తన తల్లిపైనే ప్రేమతో దృష్టి పెట్టాడు. ఆ సమయంలో ఆయన తల్లి దూదిని కాచుతుండగా, చిన్న కృష్ణుడు దగ్గరికి వచ్చి —

"అమ్మా! నాకి పాలు కావాలి!" అని అడిగాడు.

యశోదమ్మ మమకారంతో తన కుమారుని ఒడిలో కూర్చోబెట్టి పాలిచ్చింది.

కానీ ఆ సమయంలో పాలు మరిగిపోతున్న శబ్దం వచ్చింది. యశోదమ్మ వెంటనే లేచి, ఆ పాలు పొంగిపోకుండా నిలిపేందుకు వెళ్లింది.

కృష్ణుడు మాత్రం కోపంతో ముఖం బిగించి, "నన్ను మధ్యలో వదిలేసి వెళ్లింది!" అని బాధపడి, కోపంతో మంట పక్కన ఉన్న వెన్నగిన్నెను పగలగొట్టి, వెన్న తిని, కొంత కోతలకి పంచేశాడు.

తిరిగి వచ్చిన యశోదమ్మ ఆ దృశ్యం చూసి నవ్వింది కానీ బయటకి కోపంగా నటించింది.

"రా నాయనా! నీ వెన్న దొంగతనం ఈ సారి వదలను!" అని దండెత్తి పట్టుకోవడానికి పరుగెత్తింది.

సంకలనం:
శ్రీమతి ఇంద్రాణి యశోద కొంపెల్ల

కృష్ణుడు తన చిన్న చిన్న కాళ్లతో పారిపోయాడు. గోకుల అంతా దూళితో నిండిపోయింది. యశోదమ్మ పరిగెత్తి చివరికి కృష్ణుడిని పట్టుకుంది. చిన్న వయసులోనూ కృష్ణుడు చెమటతో, భయంతో, మమకారంతో ఆమె వైపు చూశాడు.

తల్లి ప్రేమతో అతన్ని శిక్షించాలనుకుంది — "ఇక నుండి దొంగతనం చేయకూడదు" అని గుర్తు ఉండటానికి ఒక చిన్న తాడుతో అతన్ని ఉరికట్టాలని ప్రయత్నించింది.

"దామోదర నామప్రాప్తి"

యశోదమ్మ తాడు తీసుకొని కృష్ణుడి నడుముకు కట్టాలని ప్రయత్నించింది. కానీ ఆశ్చర్యం — తాడు రెండు అంగుళాలు తక్కువ!

ఆమె మరో తాడు తీసుకువచ్చి కట్టింది — మళ్లీ రెండు అంగుళాలు తక్కువే!

ఇలా ఎంత తాడు జోడించినా — ఎల్లప్పుడూ రెండు అంగుళాలు తక్కువగానే ఉంది!

ఆమె చెమట పట్టి, అలసిపోయినా ఆగలేదు. ఆమె ప్రేమ, మమకారం, భక్తి — ఇవే దేవుని హృదయాన్ని కదిలించాయి. చివరికి శ్రీకృష్ణుడు తన దివ్య శక్తితో తల్లికి అనుగ్రహించాడు —

తాడు ఈసారి సరిపోయింది!

అలా "యశోద తన కుమారుడిని తాడుతో నడుముకి కట్టి, దామ + ఉదర = దామోదరుడు" అని ఆ నామం ప్రసిద్ధి చెందింది.

"దామోదరుడి బంధనం యొక్క రహస్యం"

ఈ లీల యొక్క గూఢార్థం ఎంతో ఆధ్యాత్మికమైనది:

"తాడు" అంటే భక్తి, ప్రేమ. "యశోద" అంటే భక్తురూపిణి మాయా శక్తి.

"కృష్ణుడు" అంటే పరమాత్మ. " పరమాత్మను వేదాలు, యజ్ఞాలు, జ్ఞానం కూడా బంధించలేవు —

కానీ ఒక "భక్తుడి స్నేహం, తల్లిప్రేమ, స్వచ్ఛమైన భక్తి" మాత్రమే బంధించగలదు.

అందుకే ఈ లీలను "భక్తుల మార్గంలో అత్యంత మధురమైన లీల"గా పరిగణిస్తారు.

"కార్తీక మాసంలో దామోదర పూజ"

కార్తీక మాసంలో ప్రతి సాయంత్రం "దీపం వెలిగించి",

"దామోదర అష్టకం" పారాయణం చేయడం శ్రేయస్కరం.

ప్రత్యేకంగా ఇలా జపిస్తారు:

"నమామీశ్వరమ్ సచ్చిదానందరూపం
లసత్ కుండలమ్ గోకులే బ్రజమానం ।
యశోదా భియో లూకలాద్వామనమ్
పరామృష్టమత్యంతతో ద్రుత్య గోప్యా ॥

ఇలా భక్తితో పారాయణం చేస్తూ, కృష్ణుని పాదసేవనలో మనసును నిలిపితే —

పాపాలు దూరమవుతాయి, భక్తి బలపడుతుంది, కుటుంబంలో శాంతి, ఐశ్వర్యం నెలకొంటుంది.

తాత్పర్యం : యశోద తల్లి కృష్ణుడిని బంధించినది తాడుతో కాదు —

ఆమె అచంచలమైన ప్రేమతో. దామోదర లీలా మనకు చెబుతున్నది —

దేవుడు మన భక్తి తాడుతోనే బంధింపబడతాడు.

గురువాణి

పీఠంలో జరిగే నిత్య పూజా కార్యక్రమాలు

ఉదయం పూజలు

1. సంధ్యావందనం
2. శ్రీవిద్యా మంత్రజపం
3. రుద్రాభిషేకం
4. సహస్రలింగార్చన
5. శ్రీ చక్ర అర్చన
6. గురుమండల పూజ (హనుమత్, సుబ్రమణ్య పూజలతో సహా)
7. శ్రీరుద్ర హోమం
8. లలితా సహస్రనామ పారాయణ
9. గణపతి, శ్యామ, వారాహి యంత్రపూజలు

సాయంకాల పూజలు

1. రుద్రాభిషేకం
2. లలితా సహస్రనామ పారాయణ
3. మహా లింగార్చన
4. వారాహి హోమం
5. రాజశ్యామల హోమం
6. ఏకాంత సేవ

<u>ముఖ్య గమనిక :</u> పీఠంలో నిర్వహించు పూజలు మరియు సేవలో పాల్గొను దాతలు/భక్తులు ఈ ఫోన్ నెంబర్ +91 80882 56632, +91 86087 47873 సంప్రదించగలరు.

11 నవంబర్ 2025 నెలలో వచ్చే పండుగలు

నవంబర్ 5వ తేదీ – కార్తీక పౌర్ణమి

పీఠంలో - "నిత్య పూజ"

ఆణిముత్యాలు

కాలంతో కదిలే మనస్సుని మౌనంతో
బంధించినపుడు ఉత్పన్నమయ్యే చైతన్యమే భగవత్ తత్వం

- శ్రీ గురు కరుణామయ

SRIVIDYA LEARNING CENTRE
#27&28 Chairman Rajamanikyam Street, Karthinagar,
Near new railway station, KANCHIPURAM 2, Tamil Nadu - 631502, India.

Ph. +91 8088 25 66 32
+91 8608 74 78 73 | srimeru999@gmail.com | www.srimeru.org